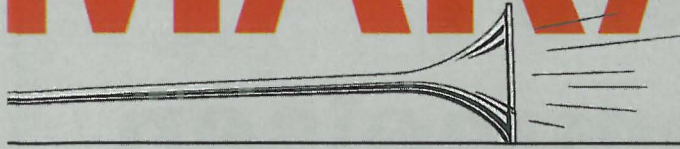
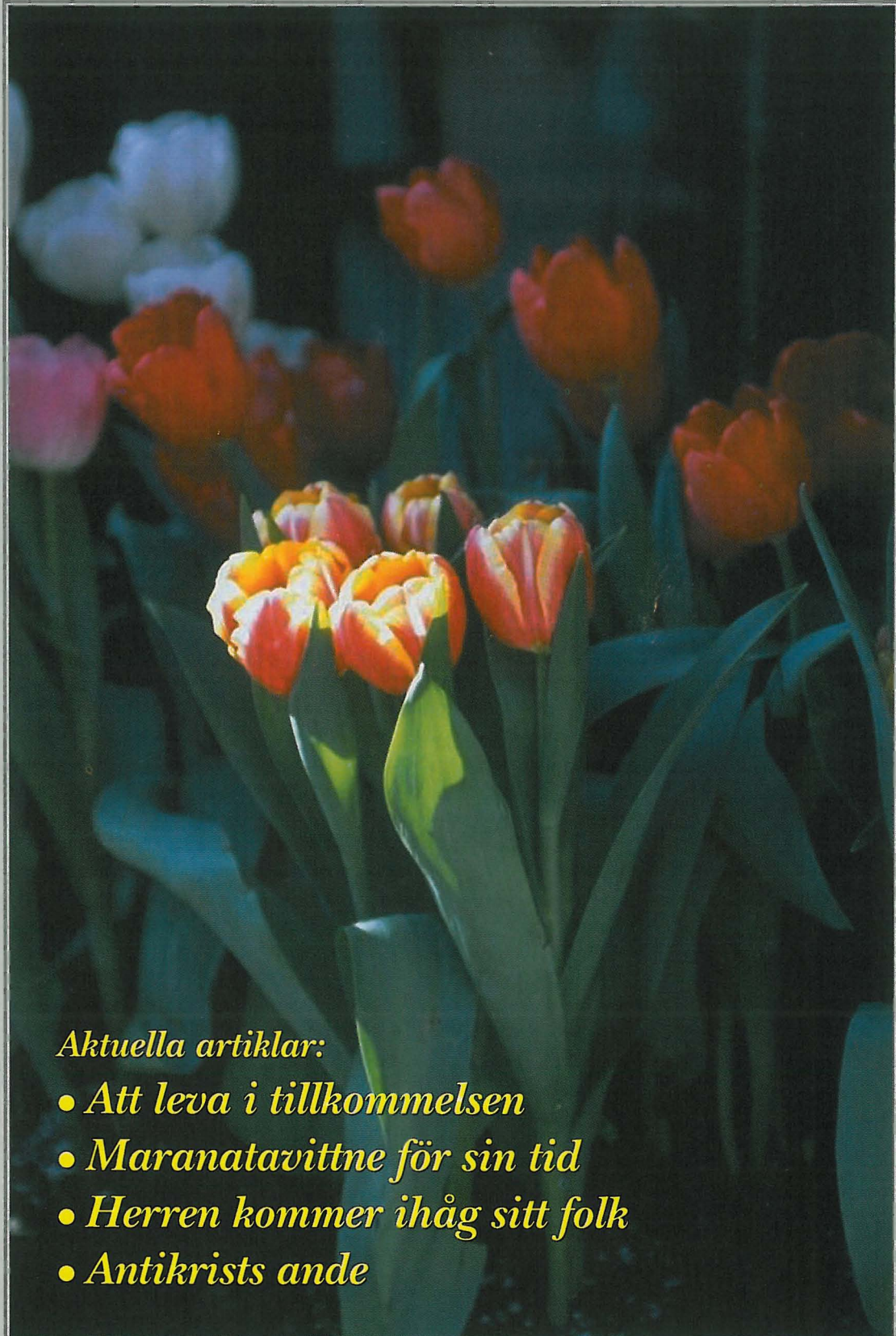

MARANATA!

Du vår Herre kom!

ETT MIDNATTSROP I ÄNDENS TID

Aktuella artiklar:

- *Att leva i tillkommelsen*
- *Maranata vittne för sin tid*
- *Herren kommer ihåg sitt folk*
- *Antikrists ande*

UR INNEHÅLLET**LEDARE***Att leva i tillkommelsen* 2**PREDIKAN***Maranata vittne för sin tid* 4*Antikrists ande* 10*Herren kommer ihåg sitt folk* 24**MISSION***Evangelium i ord och liv* 9**ARTIKLAR***Att lära känna dig är min längtan* 14*Varför skulle jag ha sån tur...?* 16*Mötte Jesus på torget* 18*Är protestantismen på väg...* 20*Lydnad för Guds ord* 22*Hjärtats egen lag* 28**Tidningen MARANATA!****ANSVARIG UTGIVARE****Stina Fridolfsson**

stina.fridolfsson@maranata.se

REDAKTION**Ulla Näsholm**

ulla.nasholm@maranata.se

Mikael Eliasson

mikael.eliasson@maranata.se

Berno Vidén

berno.viden@maranata.se

Paulus Eliasson

paulus.eliasson@maranata.se

FOTO DETTA NUMMER**Mikael & Paulus Eliasson, Bernardo, Sebastian & Theresia Vidén****ADRESS**

Bällstavägen 100

Box 201 34, 161 02 Bromma

Telefon: 08-98 56 83

Telefax: 08-98 21 39

INTERNETHemsida: www.maranata.seE-post: info@maranata.se**SPRIDES FRITT!**

Gåvor till tidningen och litteraturmissionen, Pg 495 46 24-5,
Bällsta Media Center.

Meddelande om adressändring sker
skriftligt till redaktionen.

TRYCK**BMC Tryck & Förlag**

Bromma 2004

ISSN 1404-6474

Tidningen MARANATA! utges
6 ggr/år av Maranataförsamlingen
i Stockholm.

©MARANATA!

För tillstånd att använda material,
kontakta redaktionen.

Att leva i tillkommelsen

Då kristenheten på ett närgånget sätt möter trycket från världens makter provas samtidigt vilka värden den prioriterar högst. Är dess verksamhetsmål av inomvärldslig karaktär eller återspeglar församlingens liv och tjänst ett himmelskt medborgarskap?

"I allting vill vi bevisa oss såsom Guds tjänare, med mycken ståndaktighet."

Paulus använder dessa ord för att rubricera ett scenario som förklarar församlingens position gentemot världen - två motpoler helt omöjliga att förena. Trots alla de gudomliga egenskaper och det klart positiva inflytande församlingen är bärare utav så anses hon i världens ögon vara en dårskap. Budskapet hämtat från 2 Kor 6 är onekligen mycket aktuellt.

Sökandet efter andliga realiteter är idag stort bland människor, samtidigt som stat och kyrka söker att förvränga synen på sann kristendom. Ingen har kunnat undgå medias massiva bevakning under senare tid av det man kallar sekter. Med utgångspunkt från ett begånget brott har en bild målats upp där delar av svensk kristenhet anses vara suspekt.

Då kristenheten på detta närgångna sätt möter trycket från världens makter provas samtidigt vilka värden den prioriterar högst. Är dess verksamhetsmål av inomvärldslig karaktär eller återspeglar församlingens liv och tjänst ett himmelskt medborgarskap?

Frågor om vad som enligt kyrkans mångåriga tradition är klassisk kristendom och vilka församlingar som anses teologiskt godtagbara, är något som debatteras flitigt inom samfundet. Samtidigt avslöjas där att ett inomvärldsligt planerande prioriteras, där relationen till den bidragsgivande mjölkkon staten värddas ömt på bekostnad av församlingens ursprungliga uppgift och egentliga inriktning. Sanningen om Jesu snara tillkomelse har kommit helt i skymundan.

Media går ut med tungt artilleri, an-

klagar kristna församlingar och jämför dem med destruktiva och isolerade sekter. Bilden är apokalyptisk och talar om ett skeende i församlingens tid som Jesus själv förberedde sina lärjungar inför: *"Iskolen bliva hatade av alla för mitt namns skull"*. Då röster höjs mot församlingens liv och gärning så handlar det inte om huruvida den anses vara slutet eller inte. Yttringarna ska istället ses som ett uppror mot Kristus: *"Jordens konungar resa sig upp, och furstarna rådslå med varandra mot Herren och hans smorde: 'Låt oss slita sönder deras bojar och kasta deras band ifrån oss.'"*

Tusentals svenskar är idag medlemmar i någon mer eller mindre slutet förening. Frimurarordnar och katolskt inspirerade kloster blir allt mer populära. Inriktningarna är många och vissa grupper mer slutna och hemliga än andra. Till och med präster och pastorer ansluter sig och trots sin konfessionella tro, förespråkar man ivrigt mystiska och ogudaktiga ordnar.

Det förekommer knappast någon nämnvärd kritik i massmedia kring någon av alla dessa slutna föreningar. Då det däremot handlar om kristna församlingar har det blivit alltmer legitimt att vända ut och in på rörelserna utan att mediaansvarig för den skull anses ha begått något som helst övertramp.

Anmärkningsvärt är att se hur företrädare för svensk kyrklighet i debattartiklar inför hela svenska folket bedyrar att "sektismen hör inte hemma hos oss", för att sedan i nästa sats med inbyggd självförsvarsmekanism peka ut och trampa på en liten redan slagen

pingstförsamling. Kategoriskt och saklöst beskylls den vara en mycket farlig sekt som utifrån de etablerade samfundens bedömning inte kan kallas kristen.

Som tidningen Maranata! informerat om och kommenterat tidigare (nr 3/03) deltog frikyrkliga företrädare aktivt tillsammans med prelater från den romerska kyrkan i bön inför den helgonförklarade Birgittas relikier. Birgitta var på sin tid en inflytelserik kvinna, en av Sveriges mest välbeställda. Hon hävdade med bestämdhet sig vara Kristi brud i fysisk gestalt och krävde att konungar och påve skulle lyssna på henne då hon talade, vilket de också gjorde. Hon blev sedermera både helgonförklarad och upphöjd. Men i det här sammanhanget verkar inte teologin spela någon avgörande roll, utan nu handlar det mera om att värna om ett inomvärldsligt kyrkligt samarbete och då får inte små petitesseer som villoläror störa det gemytliga klimatet.

Exemplet ovan får åskådliggöra ett problem som fångat in en stor del av svensk kristenhet i ett inomvärldsligt handlingsmönster. I våra dagar borde istället ett helt annat budskap basunerat ut, ett budskap som uppmanar allt Guds folk att *gå ut till Honom, utanför lägret*. Alla stora kyrkosystem med pråliga byggnader och alla vackra kulturella arrangemang med professionella artister och skådespelare är egentligen bara ett spel för gallerierna, som i bästa fall kan imponera på samhällets kulturliv.

Riv kyrkorna, upplös alla bidragsanpassade organisationer och verksamheter och avveckla samfunden! Mycket av väckelseproblematiken kommer då att finna sin egen lösning. Frågorna om vad som är sekt eller församling blir överflödiga inför ett uppvaknande, där budskapet om att Jesus kommer snart blir tongivande och vägledande i för församlingen vitala frågor. Talet om Jesu tillkommelse kan aldrig bli accepterat av världen. Det är en dårskap för den som inte tror.

”Kyrkor bör viga homosexuella” anser framträdande socialdemokrater och liberala kristna i en debattartikel och mycket talar för att deras krav går igenom. Kravet på en könsneutral äktenskapslagstiftning är inne i ett avgörande skede och kommer förmodligen att ges bifall i riksdagen under våren. Egentligen är alla röster som talar för eller emot den nya förändringen en pseudodebatt för att

invägga kyrkor och andra grupperingar i tron att de i demokratins namn har något att säga till om. Den gudsfientliga inriktningen i svensk lagstiftning är långt avancerad och det finns ingen återvändo för ett samhälle i upplösning. Redan vid antagandet av antidiskrimineringslagen 1986 forcerades spärrar som ingen mänsklig makt kan hejda.

En konsekvens som en dylik lagstiftning för med sig är att den troende skaran antingen närmar sig förslaget och hittar kompromisslösningar eller också förblir församlingen på sin plats utanför lägret, och med bibehållen heder, då hon aktas värdig lida för Jesu namns skull. I en förlängning kan man fråga sig om exempelvis de på Jesus Kristus troende överhuvudtaget kan låta sig vigas av en förrättare som stunden innan har välsignat ett enkönat och bibelstridigt äktenskap?

Församlingen är inte kallad att föra dialog med världen. Församlingen ska med sitt liv proklamera Guds rättfärdighet, tidens korthet och Jesu snara tillkommelse. Församlingen är heller ingen institution organiserad efter förment demokratiska principer. Den underkastar sig istället Guds ord och präglas så totalt av himmelrikets principer att den blir omöjlig att placera in i ett samhälle där staten målmedvetet arbetar för att smäda dess Herre.

I den kyrkliga traditionens religiösa debatter har budskapet om uppräckelsen av Jesu brud effektivt rationaliserats bort. Fokus har istället satts på talet om Kristi ankomst till jorden. Budskapet innebär att den kristna kyrkan genom sin verksamhet succesivt ska förbereda för konungens ankomst. Sålunda har man snickrat ihop ett försvar för kyrkans inomvärldsliga makt och inflytande, där man sätter sitt hopp till sina miljardegendomar, religiösa organisationer och byggnader, som om dessa skulle bestå för alltid. Till och med förkunnas det på sina håll kyrkobyggnadernas stora bebyggelse för tusenårsriket!

Guds ord talar om vedermödans tider, att Herrens dag ska komma såsom en tjuv: *”Bäst de säga: ‘Allt står väl till, och ingen fara är på färde’, då kommer plötsligt fördärv över dem.”* Att tiden går mot sitt slut borde vara uppenbart för varje Jesu lärjunge. Världen har i sitt uppror mot skapelsens ordning åstadkommit ett samhällsklimat som blivit allt mer fient-

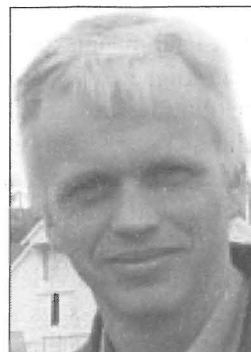
ligt mot evangelium. Sinnena förbereds för emottagandet av den person Bibeln talar om som Antikrist. Bit för bit läggs de apokalyptiska pusselbitarna i det profetiska skeendet på plats.

I många kyrkors eskatologi säger man att Jesus inte kan komma idag. Ett vanligt argument är förevändningen om att det fortfarande måste uppfyllas vissa tecken innan *återkomsten* kan äga rum. Men då det gäller förhållandet Kristus och församlingen, så finns det inget som först måste uppfyllas. Här handlar det istället om att bruden varje stund här på jorden lever för och väntar på mötet med Brudgummen. Församlingen hör himmelen till och det mest naturliga då man är på resa är att komma hem. För en sann brudesjäl är inte himlen en illusion, men däremot en påtaglig verklighet.

Guds folk går inte omkring och väntar på den stora domen eller vedermödan. Däremot fylls våra hjärtan i förtröstansfull förbuden av löftet om församlingens saliga hoppets fullbordan, vilket är *Vår Herres Jesu Kristi Dag!* Den dagen Han ska förlösa sitt folk i mötet på skyn, och bruden träder in i själva himlen. Händelsen ligger rent fysiskt framför, men Ordet och Anden manar oss att leva i den och präglas utav den, som om varje dag vore den sista. Vad som skiljer oss från detta möte, är egentligen bara ett ögonblick.

“Se, jag säger eder en hemlighet: Vi skola icke alla avsomna, men alla skola vi bliva förvandlade, och det i ett nu, i ett ögonblick, vid den sista basunens ljud. Ty basunen skall ljuda, och de döda skola uppstå till oförgänglighet, och då skola vi bliva förvandlade... Alltså, mina älskade bröder, varen fasta, orubb- lica, alltid överflödande i Herrens verk, eftersom I veten att edert arbete icke är fåfängt i Herren” ■

Text:
Berno Vidén

Maranata vitttr

Allt får sitt motiv utifrån det faktum att Jesus kommer. Och han kommer snart. Vänta inte, dröj inte, utan skynda på! Var ivriga att undfå de andliga gåvorna, så att vi snabbt hinner befolka himlen! När skaran är fulltalig, så kommer Jesus tillbaka. Rastlös aktivitet. Intensiv bön. Intensivt sökande efter andliga gåvor. Det är Maranatafolket i ett nötskal.

Predikan av ARNE IMSEN,
Sommarkonferensen 1994

Det absolut viktigaste budskapet i vår tid är Maranata - du vår Herre kom. Och det mest sällsynta budskapet i vår tid är just Maranata - du vår Herre kom. Det enda tema som nu är försvarbart för kristenfolket är Maranata. Det är det enda nödvändiga. Jag ska läsa några texter, och idag tala om maranata-vittnet för sin tid. Det genuina maranata-vittnet för sin tid. Dessa vittnen är inte många. De är sällsynta, och blir färre. Jag är tacksam över att få signalera budskapet maranata.

Vi ska åter påminnas om det absolut viktigaste och mest väsentliga: *Jesus kommer*. Dessutom handlar det om nödvändiga förberedelser för tidens märkligaste och mest omvälvande händelse. Det finns ingen historisk händelse som är jämförbar med detta. Och Jesu tillkommelse berör inte ett försvinnande litet fåtal människor, nej det berör hela mänskligheten. Jesu tillkommelse är inte en tillfällig, provisorisk anordning för att eliminera vissa ting som annars skulle ske. Det är ett led i en gudomlig plan. Det har förkunnats från skapelsen, fallet och sedan rakt igenom tidsåldern ända fram till den tid vi lever i nu. Det finns ingenting som sägs klarare, tydligare, oftare och poängteras med större styrka

och kraft än just detta: Han kommer.

Mitt ämne nu är alltså maranata-vittnet för sin tid.

Budskapet är idag mera aktuellt än någon gång tidigare: Jesus kommer. Har man trassel och svårigheter, då bör man samlas och påminna varandra om Jesu tillkommelse. Problemen löses uteslutande om just detta budskap slår igenom. För då kommer allt annat att underordna sig det övergripande: förberedelserna för hans tillkommelse.

Jag ska läsa ur bibeln. Vår abstraktionsförmåga är inte särskilt stor, och det kan bli litet betungande om jag väljer att gå ut ifrån bibeltexterna för att försöka riva ner de föreställningar vi har om Jesu tillkommelse och de händelser som är sammanknippade med den. Riva ner dem på det plan där de hör hemma, så vi börjar förstå att det handlar inte om en värld utanför den vi lever i, utan det budskap vi bär fram är verklighetsförankrat. Vi känner till de helt elementära faktorerna att när Jesus kommer ändras allt på ett sätt. Men på ett annat sätt ändras väldigt litet, för den process vi redan är inne i, den avslutas på ett sätt, men fortsätter på ett annat vis.

Att församlingen lyfts upp i luften Herren till mötes och går in i den himmelska härligheten, det är ju egentligen

ingen sensation, för det innebär inget mindre än att församlingen går dit där hon har sitt hem. Församlingen går hem, och den värld som har förnekat Herren Jesus Kristus kommer att fortsätta på exakt samma sätt, och nå sin mognad. Det är alltså inte tillfälligheter som bryter in i historien och är isolerade till vissa händelser. Det är istället en historisk kedja av händelser, där var och en kan verka ganska isolerad; men det visar sig att den har ett perspektiv och måste sättas in i ett sammanhang. När Jesus kommer är det egentligen ingenting annat än det församlingen har predikat under några årtusenden. Det är vad församlingen har förkunnat och förkroppsligat. Den har på en och samma gång utgjort en andlig maktfaktor och dessutom blivit föraktad, hånad och förlöjligad, därför att man har menat att detta är utopiskt, otänkbart och omöjligt. Det trycket har inte saknat betydelse, för många har vikit och anpassat sig. Allt eftersom man anpassar sig av den ena eller andra orsaken, så kommer naturligtvis perspektivet att förändras så småningom så totalt att man får en ny vision. Man kommer att söka en annan utrustning och man kommer också att föra fram helt andra signaler. Det är den konsekventa utvecklingen. Där det sker en sådan förändring - bibeln kallar det

et för sin tid

Del 1 (forts. nästa nummer)

för fall eller avfall - kommer naturligtvis också budskapet att förändras.

Då Jesus undervisar om det vi vanligtvis kallar den yttersta tiden, då talar han om konkreta, historiska ting som ur ett perspektiv kan te sig ytterst löjliga. Man tycker inte att det han säger egentligen har någon större betydelse. Det verkar så intetsärande. Människor äter och dricker och människor tar till äkta, etablerar sig för att bygga sina samhällen - alltsammans detta är ju ursprungligt, så har det varit i alla tider. Ändock finns något i Jesu undervisning som självklart är av väldigt stort värde för oss. Därför måste vi sätta oss ner och ta reda på vad Jesus egentligen säger. Då han påstår: "de visste av intet förrän floden kom och tog dem allasammans bort" så är det i sig självt en signal. Människornas engagemang och det de var etablerade i var i och för sig inget illegalt eller oriktigt. Men det var en dimension som saknades. *De visste av intet.* Kort skulle man kunna säga att de saknade kunskap om faktiska förhållanden. Därför var de fullständigt oförberedda att möta den situation som för dem var ny och överraskande. Det hade aldrig tidigare störtat vatten från höjderna. Man hade aldrig varit med om det. De visste av intet. De trodde att de genom sin teknik, sitt sociologiska mönster, sin vetenskap o.s.v. hade åstadkommit den trygghet de behövde för att kunna möta svårigheterna eller hoten. De trodde sig leva tryggt och säkert, därför att de hade etablerat alla sina resurser och

alla sina krafter för att skapa de garantier de menade var nödvändiga för att leva en något så när trygg tillvaro. Och så helt plötsligt visar det sig att det existerar världar som de inte kände till. De hade ingen aning om att det kunde störta vatten från höjderna. Det var något helt nytt och överraskande. De visste heller inget

varandra, det känner vi till. Så har det varit. Raser, religioner - det finns olika frågor, politiska, geografiska som varit orsak till ett förfärligt hat och har utlöst veritabla folkutrotningar. Det är inget nytt. Hela historien vittnar om detta. Men då Jesus undervisar, handlar inte hatet, hotet, förräderiet och sveket om det som redan existerar i världen. Här visar det sig att de som skulle representera något helt annat och på det sättet vara ett ljus i världen och salt på jorden - det är bland dem detta förräderi utvecklar sig på ett nytt och tidigare okänt sätt. Det är en värld av hat, svek, förräderi och ondska som öppnar sig, något som mänskligheten inte tidigare har känt till. Det som är fasansfullt är att allt detta vanligtvis sker i Guds namn. Det artikuleras också med hjälp av karismatiska och religiösa begrepp och artikuleras med mycket fromma argument.

Jag vill göra klart för oss den mentalitet som blir allt vanligare på alla nivåer och så småningom blir ett mönster. Det är farligt att röra sig, det är farligt att över huvud taget umgås med människor. Man får sina egna bröder till fiender, står det. Vad är det? Det står inte arbetskamrater, vänner eller grannar. Det står "sina egna bröder". Det är dessa relationer som kommer att utsättas för de värsta påfrestningarna för att åstadkomma söndring eller på annat sätt fiendskap.

Vi kan inte bara betrakta händelserna och räkna med att detta är något som angår andra - katolska kyrkan eller frikyrkan. Detta angår varje maranatabroder och maranatasyster - om det finns några. Det angår oss i allra högsta grad. Om det är något vi behöver få klart för oss, är det detta att Jesu tillkommelse är ingen

Detta angår varje maranatabroder och maranatasyster ... Om det är något vi behöver få klart för oss, är det detta att Jesu tillkommelse är ingen doktrin man håller fast vid av en eller annan orsak - pliktskyldigt. Maranata är en funktion, en livsstil, en hållning, en orientering, en inriktning, en efterföljelse, ett mål.

om att just detta hade de själva varit med att förbereda. Det var ett resultat av deras eget liv, deras eget verk. Konsekvenser som de inte hade en aning om. Där har vi själva problematiken.

I Jesu undervisning finns alltsammans detta med, men det finns några inslag som förefaller vara övertydliga. Då Jesus exempelvis undervisar om den yttersta tiden, talar han om hatet, hotet, förräderiet och sveket. Han gör det på ett sådant sätt att man blir inte bara chockad, man blir nästan litet förlamad. Att folken har hatat

doktrin man håller fast vid av en eller annan orsak - pliktskyldigt. **Maranata är en funktion, en livsstil, en hållning, en orientering, en inriktning, en efterföljelse, ett mål.**

Jag vill inte förringa värdet av det Gud gör. Jag tror att det sker enormt stora ting, men jag är helt övertygad om att det man i vanliga fall betraktar som stort och betydelsefullt har ingen eller liten betydelse. Men det som sker i det fördolda och som inte går ge statistisk form eller passar in i propagandan eller reklamen; det som sker och har bestående värde och kommer att överleva alla tillfälligheter, det läser du inte om i tidningarna, det hör du inte om i radio, det ser du heller inte i TV. Det sker i det fördolda och kommer att avslöjas den dag församlingen hemförlövas. De vi minst av allt kanske förväntade oss möta är där och många av dem vi trodde skulle vara där, de saknas.

Det som sker och har bestående värde, det är inte det du läser och imponeras av. En sak är helt klart, nämligen: det som är stort i människans ögon, är en styggelse inför Gud. Man kan fråga sig: vad är stort och högt i människors ögon, och hur kan människor bli engagerade, imponerade eller kanske rent av duperade? Det står ganska klart att det är sådant som förefaller vara lustbetonat, det som är uttryck för styrka, kraft, muskler, massa o.s.v. är vad människor faller i trans för och tillber. Man ser det exempelvis under världsmästerskapen hur lätt människor faller i trans och tillber sådant som inte är värt någonting. Där kan man lägga ner medel, tid, kraft för att beprisa ting som egentligen leder fram till ett stort hål i luften - det har inget som helst värde. Detta är helt klart en förberedelse på sitt sätt. Med bakgrund av det jag redan har sagt, och till detta lägger just dessa förändringar, omvälvningar och manifestationerna i folkhavet, så står det klart för varenda en som inte är helt okänslig för andliga realiteter, att detta är en utomordentlig förberedelse för den stora dagen då hela mänskligheten som en man, med en själ och med en mun ska falla ned och ge Antikrist sin tillbedjan.

I 1 Kor 16:22 finns den vers vi läst många gånger. Men det har kanske varit ett stort fel att vi nöjt oss med att läsa slutet av det kapitlet. Samma budskap förekommer ju i hela första Korinterbrevet, som är fullständigt inramat av detta oerhört viktiga och angelägna: *Jesus kommer*. Då det är frågan om undervisningen om Andens gåvor, så sätts de i relation till Jesu tillkommelse. Sedan kan vi ta fråga efter fråga genom hela första Korinterbrevet. Alltsammans är kopplat till detta. Allt får sitt motiv utifrån det faktum att Jesus kommer. Och han kommer snart. Vänta inte, dröj inte, utan skynda på! Var ivriga att undfå de andliga gåvorna, så att vi snabbt hinner befolka himlen! När skaran är fulltalig,

*Vi är inte här för att
driva affärer eller leva ett
behagligt socialt liv. Vi är här för
att vara maranatavittnen, upp-
ståndelsevittnen. Vårt budskap
och vårt ärende och uppdrag har
vi inte tagit oss. Det har med ut-
väljelsen, kallelsen och förvaltar-
skapet att göra.*

så kommer Jesus tillbaka. Rastlös aktivitet. Intensiv bön. Intensivt sökande efter andliga gåvor. Det är Maranatafolket i ett nötskal. Vad är det som kännetecknar maranatafolket? Intensiv förbidan. Och denna intensiva förbidan tar sig konkreta uttryck i ett intensivt sökande efter andliga gåvor. Därmed tar man tempen på det andliga klimatet. Där har man en fin barometer där man snart kan se hur det egentligen är med maranatabudskapets gestaltning och förkroppsligande.

Vi är inte här för att driva affärer eller leva ett behagligt socialt liv. Vi är här för att vara maranatavittnen, uppståndelsevittnen. Vårt budskap och vårt

ärende och uppdrag har vi inte tagit oss. Det har med utväljelsen, kallelsen och förvaltarskapet att göra. Vad förväntar man sig av en förvaltare? Det är trohet. Trohet i det minsta. Det som är typiskt i gestaltningen av maranatabudskapet är inte att sjunga "maranatafolket, lyckliga vi är", klappa i händerna och se glada ut. Vi har inte bruk av något av detta egentligen, även om det kan vara bra som vissa hjälpmedel. Men vad som är väsentligt är att vi överflödar med avseende på *andliga gåvor*. Gåvorna är viktigt, men det räcker inte. De är bara en del av denna storhet. Sen går vi vidare till *relationerna*. Det är fråga om relationerna till syskonen, men ännu mera relationerna till Herrens tjänare. Det är fråga om relationerna till Paulus, till Apollos, till Kefas. Om de är störda eller brutna, och vad som är orsaken till det. Finns något som utgör orsak till störda eller brutna relationer, då bör man se till att de snabbt blir helade.

Man kommer inte hem med störda eller brutna relationer. Här kommer Jesu undervisning in i bilden tydligare än någon annanstans. Om detta gällde människor utanför eller bortom, skulle det vara lättare för oss att smita undan. Det finns möjligen någon reservutgång där vi kan smita undan och tänka att det här drabbar inte mig. Jag står utanför som åskådare. Men det finns ingen neutral zon i Guds rike eller i tiden där vi kan säga jag är neutral, det här angår inte mig. Allt som gäller din broder, angår dig! Varför? Av den enkla anledningen att det vore förfärligt om de störda relationerna skulle förevigas, så att nästa möte blir i helvetet. Gud har vidtagit förordningar och anordningar för att vi skulle tjäna varandra. Vi är lemmar i en och samma kropp, varandra till tjänst. Det är inte ointressant om jag förlorar en lem på kroppen. Jag måste självklart ta reda på orsaken, och göra klart för mig på vad sätt jag kan bidra till att det förändras eller återupprättas. Lemmar varandra till tjänst, vad kan det vara? Ingen har hatat sina egna lemmar? Man när dem, vårdar dem - varför? Man vill inte att kroppen ska komma hem stympad. Man vill att alla ska nå fram till målet. Målet är väl klart? Hur ska vi komma dit? Debatterna fortsätter inte i himlen. Diskussionerna är avslutade där. Förräderiet fortsätter inte. Sveket är slut. Det hör tiden till.

Låt oss säga att Jesus kommer idag klockan 15.00. Vad skulle det utlösa för reaktioner? Vad skulle vi göra? Det förefaller kanske oerhört överkligt - men det är det inte. Det är mycket realistiskt. Rätt vad det är, så har den tidpunkten kommit, och vi vet att efter den tidpunkten blir det inga väckelsemöten för att ordna ting som måste ordnas före hemfärden. Då blir det inga böner om förlåtelse. Det här är jobbigt att lyssna till, men nödvändigt. För snart är tidpunkten här och då blir det inga tillfällen för uppgörelsemöten. Då blir ingen samling vid botbänken. Det blir ingen förlikning. Då har detta som skulle ha varit löst förevisats. Frågan är på vad sätt du och jag har bidragit till att det Bibeln talat med sådan oerhörd styrka om, skulle förverkligas i våra relationer. Det är i frågan om gåvorna, i frågan om relationerna och i frågan om tjänsterna - "jag håller mig till..."

Vi känner igen mentaliteten sedan gammalt. Vi vet hur människor är böjda att skaffa sig idoler och favoriter. Vi ser också hur professionalismen på detta område tränger sig in. Det blir helt enkelt lönsamt att vara en artist med kristet förtecken. Det blir en fråga om inkomst, förtjänst och välstånd. Går vi vidare, så upptäcker vi att det är inte bara frågan om relationerna till Herrens tjänare, det är ju också frågan om relationerna till andevärlden. Då blir det genast allvarigare. Det är också frågan om relationerna mellan könen. Man och kvinna. Mannens och kvinnans positioner i församlingen. Så är det fråga om relationerna till änglarna. Inom ramen för budskapet om Jesu tillkommelse finns alltsammans detta. Relationerna till tjänsternas bärare, till tjänarna, relationerna mellan könen, till änglarna. Sedan relationerna till syskonen i församlingen. Om vi är med och vidgar svalgen och markerar distanser som är typiska i samhället. Klasskillnader. Vi återgår till ett gammalt beteende och

fröser fast i en profanisering som är helt ohygglig så att den kristna församlingen i stort sett blir den etablerade världen med religiöst förtecken.

Vill du se exempel på brutna eller störda relationer med avseende på klasskillnader, då ska du gå till kristenheten. Där finns kategoriklyvningarna, som vi arbetar fram under sken av att vi måste göra vissa arrangemang för att de som är svaga, minderåriga osv, inte ska gå under. Vi ömmar om de svaga och minderåriga, hävdar vi. Vi ställer in våra krafter och gör våra insatser, vällovlige syften, men fattar inte de andliga realiteterna. Vad

Det finns ingenting som är så variationsrikt som det genuina gudstjänstlivet. Det går knappt göra ett referat av ett urkristet möte. Där finns förutsättningar för varenda en att vara i tjänst. Och det är denna variationsrikedom som församlingen saknar i vår tid, och därför måste den försöka fylla denna brist med alla möjliga artificiella metoder och medel. Tänk om alla blev döpta i den helige Ande!

människor behöver uppleva, oberoende av vilka de är, är ju den nytestamentliga församlingsgemenskapen i dess ursprungliga härlighet, för den mättar alla människors behov. Det finns ingenting som är så variationsrikt som det genuina gudstjänstlivet. Det går knappt göra ett referat av ett urkristet möte. Variationerna är så enorma, överraskningsmomenten så många, så det finns knappt några möjligheter att relatera. Där finns förutsättningar för varenda en att vara i tjänst. Och det är denna variationsrikedom som församlingen saknar i vår tid, och därför måste den försöka fylla denna brist med alla möjliga artificiella metoder och medel. Tänk om alla blev döpta i den

helige Ande! Då skulle det snart vara slut med dessa synagogföreläsningar och dessa möten då vi överlämnar sammankomsten på entreprenad åt specialister. Gud har inga specialister och gunstlingar, han är mån om att varenda lem på kroppen kanaliseras gudslov. Du kan verka hindrande eller förmedlande. Det är din mentalitet, din attityd det handlar om. Din andliga nivå, ditt intresse. Du kan öppna eller stänga.

Guds Ord säger klart och tydligt att när vi kommer tillsammans har var och en något särskilt att meddela. När man säger så idag, blir människor nästan litet störda. För om det här skulle släppas loss, vad skulle detta innebära? Naturligtvis att hela programmet rasade samman. Vad som vore värst, är vad som sker för predikanten som har lön för att upprätthålla den här ordningen.

Han är avlönad för det, man förväntar sig att han ska svara för ordningen som församlingen på varje enskild plats har bestämt.

Det är ju löjligt att man lägger ner så enormt mycket arbete på meningslösheter. Så dyrt det är, när människan ska försöka uträtta något! Så torftigt det blir i allt sitt yttre prål. Så tomt det blir. Helt plötsligt vänder Gud på alltsammans, och då inträffar det förunderliga: var och en har något särskilt att meddela.

Alla är fyllda av gudserfarenheter genom ett intensivt gudsförhållande, så att man inte sitter i mötena och träter om struntsaker. Eller är upptagna av meningslösheter. Det som bör förtäta atmosfären, skapa spänning och fruktan, tuktan och frigörelse, det är förvisningen om att detta kan vara sista minuten innan Jesus kommer. Där är själva motivet och energin som kan driva fram de rätta attityderna och de rätta förväntningarna och de rätta relationerna.

Det står klart och tydligt i samma brev vad som sker med den som fördärvar Herrens tempel. Satan kan inte göra det. Dödsrikets portar kan inte bli henne övermäktiga, det var Jesu proklamation. Avgrundens planer och attacker förmår inte reducera eller oskadliggöra Herrens församling. Det är människan som gör

det och ingen annan. När gör hon det? När hon inte skiljer på vad som är kött och ande, själ och kropp. Okunnighet. Självöverskattning. Hon traskar in i församlingen som om det skulle vara en allmänning. Men församlingen är inget torg, den är ett avskilt folk där Gud bor. Församlingen är inte kreti och pleti hop-samlad av tillfälligheter. Det är en kallad, utvald, uttagen skara. Ett egendomsfolk som bär Guds namn, avskilt för hans räkning.

Församlingen är icke en demokrati, icke ett folkvälde. Vi läser om Laodicea. När församlingen sjunkit ner på det planet, då lever hon med horisontal-planets problem. Men församlingen är en teokrati. Ett Gudastyre. Dit kommer man inte med diskussioner och debatter. Dit kommer man genom bön. Dit marscherar man inte med upplyft huvud, exploaterande, manipulerande. Dit kryper man fram på knäna. Där är inte rum för volymiösa, uppblåsta och uppro-riska människor. Församlingen är något annat. Det är Guds folk. Det blir ingen församling genom att man startar upp; konstituerar en religiös förening. Det handlar om en födelse. Född in i Sion. Född till att vara, född för att leva, född för att tjäna. Är man född in, då känner man sina föräldrar, sitt hem.

När apostlarna kommit ut ur fängelset, gick de till sina egna. Har du några egna som det är självklart att du ska gå till och vara tillsammans med? Det finns massor av alternativ. Sympatisörer och andra som säkerligen skulle ta emot dig. Det här är fråga om något helt annat. De gick till sina egna. Vart är det naturligt för dig att gå? Det är inte likgiltigt till vem du går, vem du umgås med. Vad är det som fördärvar och underminerar grunden för den oerhört kraftiga uppståndelsetron? Det är inte onskans andemakter i himlarymderna, även om de är verksamma. De har besegrats, och församlingen besegrar dem. Men när man inte riktigt vet vilka som är ens egna, och inte vet vad denna identitet betyder och man inte heller är helt integrerad med, är man i fara.

När församlingen lyfts upp i skyn Herren till mötes, utbrister den i en jättelik, triumferande segerfanfar, som hörs genom rymderna och når ända in i de himmelska höjderna: "Du dödsrike, var är din seger? Du död, var är din udd?" Och så sägs det klart och

tydligt vad som gjort synden så ohyggligt verksam, och på vilket sätt den fått sin enorma makt över den mänsklighet som fått leva i trældom och fruktan. I 1 Kor 15, uppståndelsekapitlet, förekommer det nästan malplacerat några få rader som ett observandum, som ett givakt: Se upp! Var aktsam! Ett märkligt besked. Det heter: "Om jag hade tänkt såsom människor plägar tänka när jag i Efesus kämpade mot vilddjuren..." Vad var detta för vilddjur? När Paulus använder begreppet vilddjur så är det ganska klart vem som i den bibliska framställningen är det stora vilddjuret. Och de många. Han tänker naturligtvis på dem som på ett eller annat sätt är influerade och påverkade av antikrists ande, den andemakt som redan är verksam. Det är frågan om denna influens av Antikrist. Eller, uttryckt på ett annat sätt, den andemakt som är verksam i *de ohörsamma*. Inte i hedningarna eller de ogudaktiga, men i *de ohörsamma*.

Det förutsätter självklart att man måste ha hört och haft tillfälle att ta ställning och kanske också från början ha bejakat budskapet, men av någon anledning har vänt sig bort ifrån det. Det finns rum för allt möjligt av det som med ett begrepp kan kallas för *världsanden*. Influenserna är oerhörda. Paulus talar exempelvis om en kärlek som gripit en människa så oerhört: "Av kärlek till denna tidsålders väsende har Demas övergivit mig." Har han förlorat intresset, visionen eller inspirationen och entusiasmen? Vad är det som har gått förlorat? Det är självklart att varenda en utsätts för frestelser.

Det finns ingenting som Satan avskyr så mycket som brinnande kristna! Det gäller att till varje pris få dem neutraliserade. Därför att de brinnande kristna utgör genom sin blotta närvaro en maktfaktor i tiden.

De är oövervinnerliga. De markerar något alldeles speciellt. För att tydliggöra det i ord: De är inget mindre än **en himmelens koloni i tiden**. Det är Maranata! Unik! Enastående! Med intima förhållanden; vertikala förbindelser med den eviga världen. Ett folk som stämplas som efterblivet, men är oerhört förutseende. De vet mest. Är välorienterade, kommer inte att bli lurade, kommer heller inte att bli överraskade. De är i en process, i en vandring. Vad de väntar är det som har betydelse för dem och för samtiden: hans tillkommelse. ■

Text:
Sebastian Vidén

När jag fick frågan om jag tillsammans med **Paulus Eliasson** ville åka till Dominikanska Republiken för att hjälpa till i arbetet under en tid, svarade jag ja. Jag har ju själv bott i landet under några perioder redan, så hjärtat fanns redan på plats.

Den 12 januari lämnade vi så Sverige, och kom efter många timmars flygning fram till Santo Domingo.

Väl på plats möttes vi upp av en skara syskon från platsen, plus syskonen **Stina Fridolfsson** och **Theresia Vidén** som kom dit förra året. Det var verkligen uppmuntrande att se dem alla.

En av anledningarna till att vi åkte ner hit, var att vi skulle hjälpa till med ett husbygge som är bekostat genom offer från syskon i Skudeneshavn i Norge. Så efter ett par veckor satte vi under ledning av byggmästare **Isaias Rodriguez** igång med det arbetet. Huset som skulle byggas om tillhör en broder i församlingen som heter **Angel Santos**.

Angel kom till oss för några år sedan, och har sen dess visat sig vara en riktig stöttepelare i församlingen. Han har alltid ett levande ord eller en sång när vi samlas, och är till stor uppmuntran för syskonen. Anledningen till att huset behövde byggas om beror dels på ytterväggarna och de stora sprickor som fanns i dem och dels handlade det om att en familj på nio personer är alldeles för mycket på den lilla ytan som det gamla huset utgjordes av.

Församlingen i fängelset Najayo har det skrivits om tidigare i tidningen Maranata! och även nu har vi haft tillfälle att besöka syskonen där ett antal gånger. Det är veckligen något alldeles speciellt att komma dit, och man blir lika glad varje gång man får tillfälle att träffa dessa bröder, som trots att de sitter

Evangelium i ord och liv!

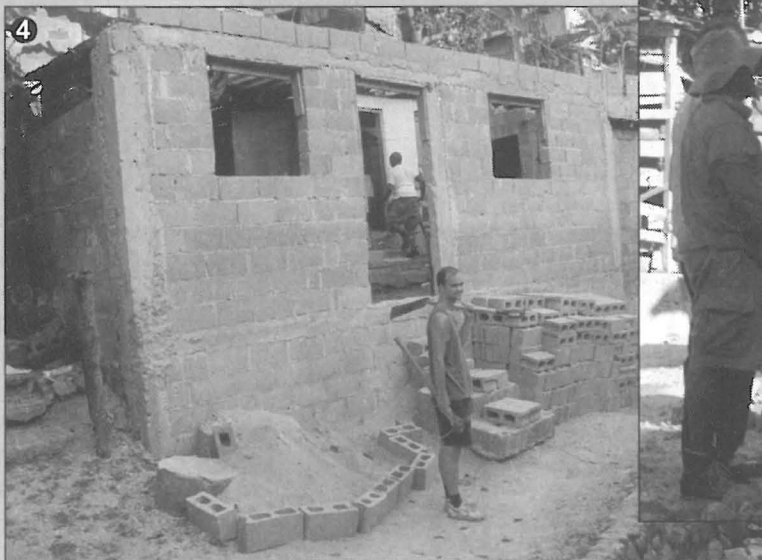
1. Mottagningen inleds med bön och medicinsk information.

2. Doktor Peña skriver ut recept och ger instruktioner.

3. Yanet, en av motorerna bakom "operativon", talar på väckelsemötet på kvällen efter mottagningen.

4. Framsidan av huset som håller på att byggas åt en av församlingens syskon som bor längst ner vid den illaluktande kanalen.

5. Artikelförfattaren t.h. samtalat med byggmästaren Isaías t.v.

bakom lås och bom, har en frihet som inte kan mätas på världens vis, det är frihet som Kristus givit dem.

Palavé är ett litet samhälle en bit utanför Santo Domingo, vår första kontakt med det var genom att en syster i församlingen flyttade ut dit, och på den vägen är det. Varje fredag samlar vi ett femtiotal barn där till barnmöte, och trots svårigheter med att få alla barnen koncentrerade, tror jag att det ord som sås kommer att bära frukt i sin tid.

Vi fick även tillfälle att ordna med en

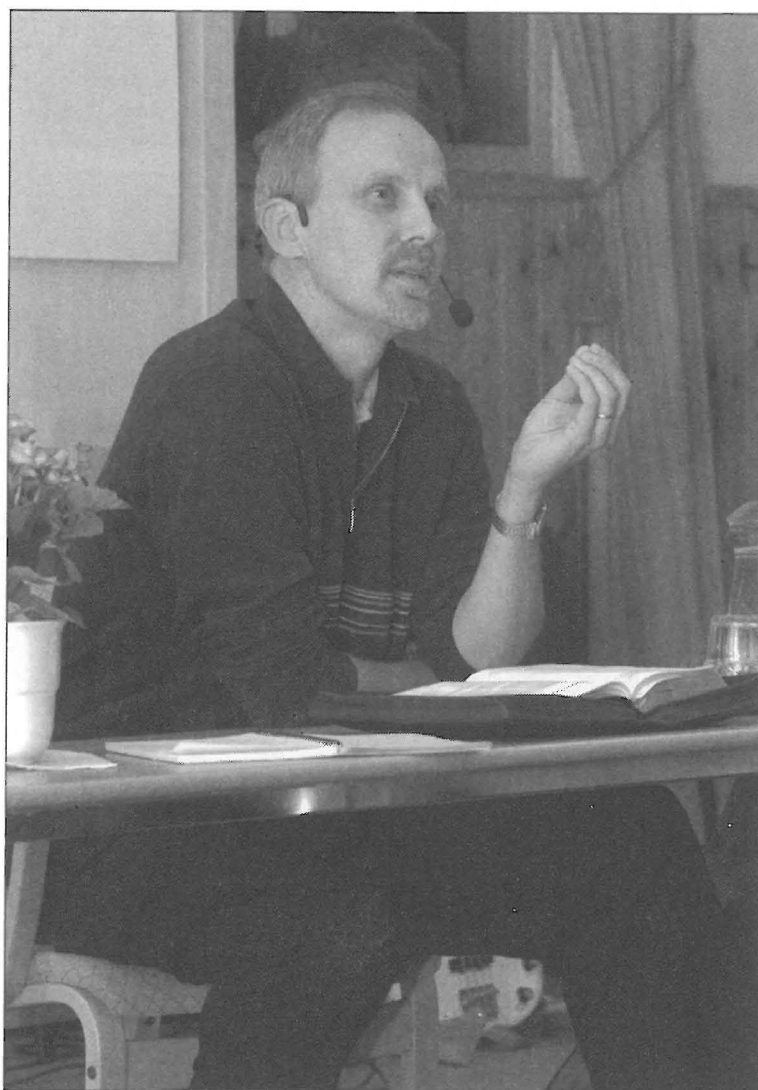
medicinsk "operativo" i Palavé. Med tre läkare vi känner för vi dit en lördag. Vi hade fått tillstånd att låna skolan i området för både operativon och väckelsemötet vi skulle ha senare på kvällen.

För den som inte är van, kan det hela te sig som en enda stor röra av folk som trängs för att om möjligt komma så långt fram i kön som möjligt, men efter ett antal timmar hade åtminstone 160 personer blivit undersökta och fått de mediciner de behövde.

På kvällen samlades det som sagt till väckelsemöte, Isaías Rodriguez var an-

nonserad att tala på kvällen, så efter ett antal vittnesbörd och sånger predikade han om Guds nåd som uppenbarades till frälsning för alla människor.

Det är budskapet om denna Guds nåd vi först och främst vill förmedla till människorna här, som sitter fast i allt från religion till sprit. Så bed till Gud att församlingen i Las Palmas får bli en evangeliserande församling, som kan förmedla budskapet om nåd, inte bara genom ord, utan också genom liv. ■

Mikael Eliasson, Bibelskolan 2003

ANTI- KRISTS ANDE

Låt oss gå till Gamla Testamentet och läsa något angående Antikrists ande. Vi ska börja i Daniels bok, kapitel 7, vers 7-8:

-Sedan fick jag i min syn om natten se ett fjärde djur, mycket förskräckligt, fruktansvärt och starkt. Det hade stora tänder av järn, det uppslukade och krossade, och det som blev kvar trampade det under fötterna. Det var olikt alla de tidigare djuren, och hade tio horn.

-Men medan jag såg på hornen, fick jag se hur ett annat horn sköt upp mellan dem, ett litet horn, som stötte bort tre av de förra hornen. Det hornet hade ögon som liknade människoögon, och en mun som talade skrytsamt.

Ett djur som var förskräckligt, fruktansvärt och starkt. Vi läser också i kapitel 11:21-23:

-I hans ställe skall en föraktlig man komma, en som man inte har givit konungavärdighet. Övöantat intar han riket genom list. Och översvämmande härar skall svepas bort inför honom och krossas, likaså en förbundsfurste. Ty från den stund han ingått förbund med honom, kommer han att handla svekfullt. Och han skall dra ut och få övmakten med endast lite folk.

Vi kan också läsa från vers 31:

-Härar från honom skall komma, och de skall örena helgedomen, tillflyktsorten, avskaffa det dagliga offret och ställa upp förödelsens styggelse.

Även Jesus nämner vid flera tillfällen just detta uttryck; *förödelsens styggelse*.

"När ni får se förödelsens styggelse stå på helig plats..." Det finns i Daniels bok en dubbel profetia, som så ofta i Guds ord. Dels profeterar han om den furste som skulle komma omkring år 160 f Kr, **Antiokus Epifanes**, som framträder i denna Daniels profetia. På den plats man tidigare offrat åt Herren, en helig plats, där kom han att uppföra ett annat altare, där man istället skulle offra åt avguden Zeus. Men vi kan i detta också se Antikrists ande som den ter sig i den yttersta tiden, både under den första församlingens tid och i vår tid.

Det står i vers 32:

-De som har kränkt förbundet, skall han med smickrande ord locka till avfall, men de av folket som känner sin Gud skall stå fasta och hålla ut.

Denna vers är mycket viktig. Förödelsens styggelse kallas den ande, den makt som blir personifierad i vissa personer, men som också blir en makt som förleder människor bort ifrån Kristus under församlingens tid.

Vi skulle kunna läsa ur Hesekiel och flera av profeterna hur de talar om denna

företeelse som skulle komma, men vi ska gå direkt till Nya Testamentet och se vad Jesus säger i Matt 24:3-8

- "När Jesus sedan satt på Oljeberget och lärjungarna var ensamma med honom, gick de fram till honom och frågade: "Säg oss: När skall detta ske, och vad blir tecknet på din återkomst och den här tidsålderns slut? Jesus svarade dem: "Se till att ingen bedrar er. Ty många skall komma i mitt namn och säga: Jag är Messias, och de skall leda många vilse. Ni kommer att höra stridslarm och rykten om krig. Se då till att ni inte blir skrämde. Ty detta måste hända, men därmed har slutet ännu inte kommit. Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike, och det skall bli hungersnöd och jordbävningar på den ena platsen efter den andra. Men allt detta är bara början på födslovåndorna.

I vers 15 läser vi åter Jesu ord:

-När ni då ser förödelsens styggelse som profeten Daniel talar om, stå på helig plats - den som läser detta bör nog lägga märke till det.

Slutligen vers 23 och 24:

-Om någon då säger till er: Se här är Messias, eller: Där är han, så tro det inte. Ty falska messiasgestalter och falska profeter skall träda fram och göra stora tecken och under för att om möjligt bedra även de utvalda.

Uppenbarligen finns det risk även för de utvalda att bli förvillade. Annars skulle inte Jesus tala på detta sätt. Vi kan även gå till Markus 13:21-23:

-Om någon då säger till er: Se, här är Messias, eller: Se, där är han, så tro det inte. Falska messiasgestalter och falska profeter skall träda fram och göra tecken och under för att om möjligt leda de utvalda vilse.

I detta kapitel står det också i vers 14 om förödelsens styggelse som ska stå där han inte skulle stå. Låt oss också ta med en vers i Joh. 5:43:

-Jag har kommit i min Faders namn, och ni tar inte emot mig. Men kommer det någon annan i sitt eget namn, honom tar ni emot.

Alltså - någon som kommer i Hans namn, någon som inte har rätt att göra anspråk på hans namn, men som ändå använder Jesu namn för sina egna syften. Paulus talar också om detta.

Vi har nu sett lite av vad profeterna i Gamla Testamentet säger och vi har sett vad Jesus sa i Matteus, Markus och Johannes. Vi har ännu en gigant i Guds församlings historia, den andlige läraren som skrivit flest brev i Nya Testamentet - Paulus. Han skriver i sitt andra brev till Tessalonikerna 2:1-9:

-När det gäller vår Herre Jesu Kristi an-

komst och hur vi skall samlas hos honom, ber vi er, bröder, att inte så plötsligt tappa fattningen och bli skrämde, vare sig av någon ande eller av något ord eller brev, som påstås komma från oss och som går ut på att Herrens dag har kommit.

Låt ingen bedra er på något sätt. Ty först måste avfallet komma och laglöshetens människa, fördärvets son, öppet träda fram, motståndaren som förhåver sig över allt som kallas gud eller heligt, så att han sätter sig i Guds tempel och säger sig vara Gud.

Kommer ni inte ihåg att jag sade er detta, när jag ännu var hos er? Ni vet vad det är som nu håller honom tillbaka, så att han

Man skulle kunna tro att Antikrist handlar om något ateistiskt, eller någon som genom ett politiskt system går emot kristendomen för att nedgöra den. Men inte alls - tvärtom sägs det att han sätter sig i Guds tempel och säger sig vara Gud.

kan träda fram först när hans tid kommer. Redan är ju laglöshetens hemlighet verksam. Han som nu håller tillbaka måste endast först röjas ur vägen. Sedan skall den laglöse öppet träda fram.

Men honom kommer Herren Jesus att döda med sin muns anda och förgöra, när han visar sig vid sin ankomst. Den laglöses ankomst är ett verk av Satan och sker

med stor kraft, med lögnens alla tecken och under.

Här beskriver Paulus denna laglöshetens människa, fördärvets son; motståndaren som förhåver sig över allt som kallas Gud eller heligt. Man skulle kunna tro att det handlar om något ateistiskt, eller någon som genom ett politiskt system går emot kristendomen för att nedgöra den. Men inte alls - tvärtom sägs det att han sätter sig i Guds tempel och säger sig vara Gud. Han gör alltså anspråk på det som Gud har och kopierar det; använder samma uttryck, använder alla attribut från den kristna församlingen, men är alltså en Antikrist, en som representerar någonting annat än Kristus. *Anti* kan ju tolkas som både något som är *mot* och något som är *istället för* Kristus.

Vi ska nu gå direkt in på det jag menar är ett av de främsta kännetecknen, där vi kan lära oss att känna igen hur Antikrists ande är verksam i vår tid.

Idag möter vi just detta "i stället för", dels i den ekumeniska rörelsen och dels i den karismatiska rörelsen. Vad dessa två rörelser har åstadkommit ska vi studera litet närmare genom att ta ett par aktuella exempel.

Tidningen Nya Dagen hade i oktober 2003, ett reportage inför firandet av Stockholms katolska stifts 50-årsjubileum, under rubriken:

-Efter 50 år: Närmare varandra än någonsin.

-Den karismatiska väckelsen inleddes bland studenter -67 omfattande 90 miljoner katoliker. Efter femtio år är nu katoliker och pingstvännar närmare varandra än någonsin. Under den här perioden har relationen mellan pingstvännar och katoliker förändrats från ömsesidig misstänksamhet till samarbete. Det senare manifesterat i den katolske biskopen Anders Arborelius och pingstledaren Sten-Gunnar Hedins gemensamma bok om Jesus.

Tidningen fortsätter:

- Svar på påvens bön. Den främsta orsaken till omsvängningen är säkerligen den karismatiska förnyelseväckelsen. Den växte fram som ett påtagligt resultat av Andra Vatikankonciliet. När påven Johannes XXIII 1961 öppnade konciliet bad han: 'Gudomlige Ande, förnya dina under i vår tid som i en ny pingst.' Det gör att många ser den katolska grenen av den karismatiska förnyelsen som ett direkt svar på påvens bön."

Vid andra vatikankonciliet var ungefär 2000 biskopar samlade under flera års tid, från 1961-65, för att gå igenom tros- och lärofrågor. Man hade haft det

första vatikankonciliet på 1800-talet, och nu var det dags för det andra.

Påven öppnade mötet med en bön där han bad *Gudomlige ande*... Han bad inte till Jesus Kristus, inte till Gud Fadern, utan till den Helige Ande. Det hela började alltså med en bön till den helige Ande, en spiritistisk företeelse som vi har tagit upp i tidningen Maranata tidigare, därför ska vi inte gå in djupare på det här. Men just detta kom att bli en startpunkt för vad som sker idag i kristenheten.

Den karismatiska väckelsen började år 1967 och man menar att den idag omfattar cirka 90 miljoner katoliker.

Resultatet av den karismatiska rörelsen skulle alltså vara att ca 90 miljoner katoliker talar i tungor. Är inte det bra då? Jag menar att det vi ser här är exakt det som Jesus, Paulus och Johannes undervisar om och varnar för. *Detta är en annan ande som ger sig till känna och som förmår människor att tillbedja en annan Kristus.* Dessa krafter opererar i den onda andevärlden med bland annat under och tecken. Det är dock ingen legitimation på att det man sysslar med är rätt.

Tidningen Nya Dagen skriver dock att många ser detta som svaret på påvens bön.

Låt oss se lite närmare på det andra vatikankonciliet. Under detta möte mejslade man fram en plan för hur det ekumeniska arbetet skulle läggas upp. En av frågorna som behandlades var att man ville få en mer vardaglig gudstjänst. Gudstjänsten skulle inte längre vara på latin, utan det lokala språket skulle användas. Detta måste ju varit fantastiskt. Helt plötsligt skulle människor beredas möjlighet att förstå det som sades!

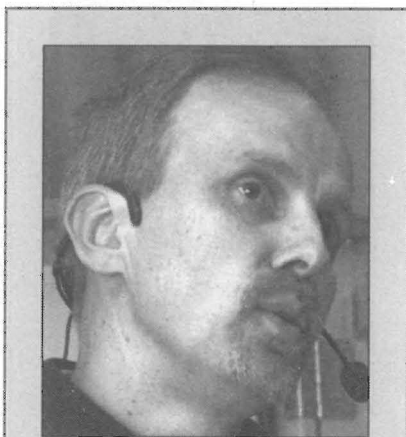
Så kom man in på frågan om en särskild deklaration om religionsfrihet. Detta var tydligen konciliets mest omstridda dokument, därför att tanken var nu att man skulle vara ekumenisk även i modern mening och främja ett närmande mellan de kristna kyrkorna. Ekumeniken förutsätter ju religionsfrihet, tolerans och likaberättigande för alla trossamfund.

Religionsfrihetsdeklarationen innebar alltså ett accepterande även av andra än katolska kyrkan. På så sätt skapade man en ekumenisk grund för diskussion mellan lika berättigade parter. Men detta innebar inte på något vis att man gav upp de katolska anspråken på att företräda den enda rätta kristendomen. Katolska kyrkan säger nämligen följande:

-Den katolska kyrkan är den universella vägen till frälsning. Endast genom den kan man helt och hållet få del av nådamedlen. Vi tror nämligen att Gud endast åt det katolska kollegiet lett av Petrus har anförtrött alla de nya förbundets gåvor för att bilda en enda Kristi kropp här på jorden. I denna kropp måste alla som på olika sätt tillhör Guds folk helt och hållet inlemmas.

Denna deklaration finns med i *Unitatis red integratio - enhetens återupprättande* och den har naturligtvis inte ändrats.

Den karismatiska vägen innebar att mängder började att tala i tungor. Det har fördenskull inte inneburit att man på något vis har gett upp läran om att Maria,

Resultatet av den karismatiska rörelsen skulle alltså vara att ca 90 miljoner katoliker talar i tungor. Är inte det bra då? Detta är en annan ande som ger sig till känna och som förmår människor att tillbedja en annan Kristus.

Guds Moder, står såsom medlare mellan oss och Jesus eller oss och Gud. Den katolska kyrkan har inte lämnat någon av de obibliska dogmer man tidigare fastslagit. Varken dogmen om påvens ofelbarhet eller Mariadogmen. Tvärt om så har den andeutgjutelse som skedde inom den katolska kyrkan inneburit att man blivit ännu mer hängivna Mariadyrkare. Man

beder bland annat så här idag, och jag citerar en bön ur **Tage Ståhlbergs** bok "Rom har talat":

-O, Maria, vi bedja dig för våra kristna bröder som ännu äro skilda från vår katolska familj. Se hur stora skaror av dem firar din högtid med tro och kärlek. Se huru det i andra skaror finnes sådana som kallar sig och vill vara kristna. Må det nu dagas och bli en påminnelse om och tillbedjan av dig. Kalla alla dessa dina barn till samma enhet, den ekumenik under ditt moderliga och himmelska beskydd.

Detta var påven **Paulus VI:s** bön inför mer än 2000 kardinaler, patriarker och biskopar, jämte tusentals av trogna när de firade Mariafesten på årsdagen av kyrkomötets öppnande:

-O, Maria, vaka över mänskligheten. Denna moderna värld i vilken denna gudomliga plan kallar på oss för att arbeta och leva i densamma; i en värld som vänder ryggen till Kristi åsyn. Vaka över denna värld så att den måtte resa sig upp från de fruktansvärda skuggor som den själv har skapat. ---

-O du ljuva, mänskliga röst, o du skönaste av jungfrur, o du den värdigaste av alla mödrar...

Bönen avslutas med:

-Den heliga jungfrun, krönt med den gyllene kronan såsom himmelens drottning, är upphängd på andra sidan av den korsfäste - medåterlöserska!

Detta är ingenting annat än en återuppreppning av det som skedde år 165 före Kristus, då förödelsens styggelse stod på helig plats och man byggde upp ett annat altare. Precis på samma sätt bygger man här upp ett annat altare.

Att utvecklingen gått långt idag, blir väldigt tydligt när man läser kristen press. Vi har tagit ett exempel ur tidningen Nya Dagen, men jag vill ta med ännu ett.

Eftersom vi läst om upptakten till 50-årsjubileet i Stockholms Katolska stift, vill jag bara ta med en liten detalj ur det stora gudstjänstreportage tidningen Nya Dagen hade några dagar senare:

"Sök enhet med andra kristna!" löd rubriken denna dag. På en stor färgbild ser vi kardinalen ifrån Westminster Abbey i London, **Cormac Murphy O'Connors**, då han lyfter kalken inför de samlade dignitärerna. Han var påvens speciellt utsände legat till denna högtid. Journalisten som skrivit reportaget verkar vara helt tagen av gemenskapen med bl a en katolsk journalist:

-I dag är vi inte konkurrenter, bestämmer vi, utan hjälper varandra om det behövs. Det vill säga, det är jag som blir hjälpt att bli invigd i den för mig nya miljön.

Men låt oss se på vad som egentligen sades under själva mässan. Detta är direkt citerat ur högtidens programblad:

-Kardinalen för samman händerna och håller dem över offergåvorna när han ber: 'Därför bönfaller vi dig ödmjukt, Herre, helga genom din Ande de gåvor som vi har burit fram till ditt altare.' Så gör han korstecken över brödet och vinet, samtidigt säger han: 'så att de blir din Sons, vår Herre Jesu Kristi kropp och blod.' Så för han samman händerna: 'Ty på hans uppdrag fira vi detta mysterium.' Och så uttalar han detta: 'I den natt då vår Herre blev förrådd...' Och så tar han upp brödet, lyfter det något och säger: '...tog han brödet, tackade Gud och bröt det och sade...' Så böjer han sig framåt, och säger: 'Tag och ät härav alla, detta är min kropp som blir utgiven för eder...'

Huvudcelebranten visar den konsekrerade hostian (det är alltså brödbiten vi nu läser om) för församlingen, lägger ned den på patenen och visar sin vördnad för Herrens kropp med en knäböjning.

När vi läser detta måste vi samtidigt ha klart för oss att här sitter pingstpastor Sten-Gunnar Hedin, på parkett, tillsammans med Hans Majestät Konungen och biskopar från olika stift i Sverige, och nickar instämmande i denna mässa!

Kardinalen fortsätter:

- 'Likaså tog han efter måltiden kalken...' Han tar kalken och lyfter den något och fortsätter '...välsignar och tackar dig, tag och drick härav alla, detta är mitt blods kalk, det nya och eviga förbundets blod som blir utgjutet för er och för många till syndernas förlåtelse. Gör detta till min åminnelse.' Huvudcelebranten visar kalken för församlingen, sätter den ned på korporalet och visar Herrens blod sin vördnad genom en knäböjning.

Detta är ingenting annat än ren avgudadyrkan! Där sitter, som sagt, förestandaren för Sveriges största pingstförsamling, medvetet eller omedvetet som representant för någonting som man har skapat, "Pingst - Fria Församlingar i Samverkan". Men på vems uppdrag? Ja, i och med att han sitter där, så representerar han en hel rad pingstförsamlingar i Sverige. Men frågan är om han har deras uppdrag att göra detta?

Vid ett möte sommaren 2003 på Livets Ords Europakonferens i Uppsala, fick jag i min hand en helt ny skrift som låg i försäljningstältet. Den var utgiven av Livets Ords Universitet och heter "Radix - tidskrift för teologi och andligt liv". Vi ska ta med några citat från den också:

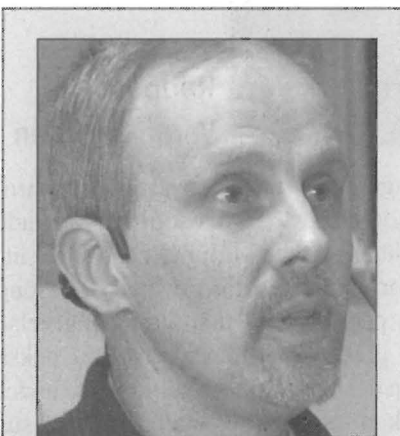
-Det är roligt och spännande att komma ut med en ny tidskrift. Under en längre tid är

vi flera som har känt behovet av en tidskrift som går litet djupare och mera på allvar penetrerar en del väsentliga ämnen.

Så lyder inledningen till ledaren av **Ulf Ekman**. Vi hoppar fram något lite:

-Vi är mera påverkbara än vi kanske anar. Samtidigt förändras och förnyas det andliga landskapet med en hastighet som ibland är svindlande. Gamla samfundsgränser och teologiska avgränsningar är inte alltid aktuella för att beskriva det andliga klimatet.

Det kan vara sant att man kan behöva gå över samfundsgränserna för att beskriva det andliga klimatet, vilket jag gör här och nu. Jag ska ta med något han relaterar till, från vad en av deras lärare säger. **Anders Gerdmar**, som är teologie

Avfallet är fruktansvärt allvarligt och skrämmande, men det finns en moteld, och den måste vi vårda oss om. Det är underbart när man får tag i de rika skatter vi har i Ordet, för där finns motelden!

doktor och har disputerat i Nya Testamentets exegetik vid Uppsala universitet och är ansvarig för teologi och pastorsutbildning på Livets Ords University. Han talar om de andliga rötterna:

-I lyckan över en ny upptäckt, tungotal, under, profetia, ett överlåtet liv, helgelseförkunnelse etc, kan man få för sig att just vi just nu har hela sanningen, tills man hittar tungotal hos kyrkofäder eller

ett helt rum med övergivna rullstolar och kryckor i en katolsk kyrka i Polen, eller en överlåtelse och kärlek som får mig att rodna hos någon gammal nunna; fanatisk undervisning om helgelse hos ökenfäderna, etc.

Han fortsätter om sina egna rötter, och beskriver i artikeln sin egen bakgrund och hur han kom till Livets Ord. Så skriver han så här:

-Jag ska göra några anteckningar från min pilgrimsfärd. Inte för att den är märkvärdigare än någon annan, men för att vittna om vad Gud har gjort och se hur han har använt allt från katolska nunnor till min egen pastor. Det är egentligen bara utsidan som gör levande kristna olika varandra. För nunnan och den arbetare som står i ett helt annat sammanhang är en del av samma kropp. Det finns bara en ande.

Vilket nonsens! Vilken lögn att påstå något sådant!

-Det finns bara en ande, och det är han som har gjort allt som är bestående i mitt liv. Men han har onekligen använt ganska så olika verktyg.

På det här sättet bygger man upp en grund för att ge stöd åt denna lära. Bland annat säger skribenten så här:

-Märkligt nog var det en gammal katolsk nunna i Strassbourg som jag råkade få kontakt med som var den andra människan jag minns pratade om den helige Ande. Dessa två åldriga katolska klostermänniskor pekade i en riktning som jag då inte kände till: livet i anden.

Så förs man in i det mystiska väsendet av andetillbedjan. Man har i denna tidskrift också en rescension av **Peter Halldorfs** bok "Drick djupt av anden". Jag vill ta med av Ulf Ekmans passion för Halldorf, som är en brobyggare mellan pingströrelsen och katolska kyrkan:

-Peter Halldorf har under ett antal år blivit känd i en allt bredare läsekrets för sitt intresse och sin kunskap om fornkyrkan. Inte så många som står aktivt i pingströrelsens karismatiska sammanhang har den kunskapen. Kombinationen av hans intressen och hans bakgrund, gör honom unik.

-På grund av det stigma som finns mellan de historiska samfunden och den pingstkarismatiska familjen, så har, historiskt sett, men det håller på att ändras nu, mycket litet jämförelse av andliga erfarenheter gjorts. Det finns en fond av erfarenheter på båda sidor av detta skrank som borde berika många, om man väl fick tillgång till dem. Här gör kanske Halldorf sin största insats. Han står som en förebild för denna korsbefruktnings. Därför är hans kombinationer så intressanta.

Det finns också en recension av boken "En historik över kyrkofäderna". Jag citerar avslutningen:

-En sista sak som måste nämnas är Peter Halldorfs författarskap. Hans böcker, "21 kyrkofäder", utgivna på Cordia, som är en ypperlig introduktion till kyrkofäderna och "Kyssa spår", som också är utgivna på Cordia som är daglig läsning ur fäderna, rekommenderas. Också hans senaste bok, "Drick djupt av anden" är ett exempel på modern teologi och bibelundervisning som blivit kraftigt berikad av fornkyrkans skatter. Fäderna är vårt gemensamma kristna arv, de kanske kommer att visa sig vara en väg tillbaka till kyrkans synliga enhet som vi ber om.

Så sluts då cirkeln omkring den karismatiska rörelsen, den ekumeniska rörelsen, påvekyrkan, Svenska Kyrkan, Pingströrelsen och slutligen Livets Ord.

Det är märkligt att läsa hur detta budskap ges ut just på universitetsnivå, där egna lärare och framtida ledare ska skolas. Man har i detta första nummer av tidskriften Radix, mycket medvetet fått in denna katolsk-karismatiska propaganda. Radix betyder rötter. Det kan inte vara en tillfällighet att Ulf Ekman i en av sina predikningar under Livets Ords Europakonferens 2003 klart anvisade en helt ny väg när det gäller ekumeniken; enheten och ställningen till andra kristna.

Avfallet är fruktansvärt, allvarligt och skrämmande, men det finns en moteld, och den måste vi vårda oss om. Det är underbart när man får tag i de rika skatter vi har i Ordet, för där finns motelden!

Låt oss därför slutligen gå tillbaka till 2 Tess. 2 och läsa fortsättningen av det vi läste i början, från vers 9-11:

-Den laglöses ankomst är ett verk av Satan och sker med stor kraft, med lögnens alla tecken och under och med all slags orättfärdighet som bedrar dem som går förlorade, eftersom de inte tog emot sanningen och älskade den, så att de kunde bli frälsta.

Eftersom de inte tog emot sanningen...

För det första: vi måste få kunskap. Sedan måste vi ta emot sanningen. Vem är sanningen? Det är Jesus Kristus själv. Han är Sanningen och Sanningen ska göra oss fria! Men det räcker inte med att ta emot sanningen. För att inte gå förlorad, måste du också älska sanningen, få kärlek till sanningen. "... eftersom de inte tog emot sanningen och älskade den..."

Vi måste både ta emot och älska sanningen. Då kan vi sedan också umgås med sanningen. Så kan vi umgås med Jesus. Vi måste umgås med Ordet. Komma in i sanningen. Så kan vi bli bevarade och slutfrälsta! ■

"Att lära känna dig är min längtan!"

Rapport:
Veronica Vidén

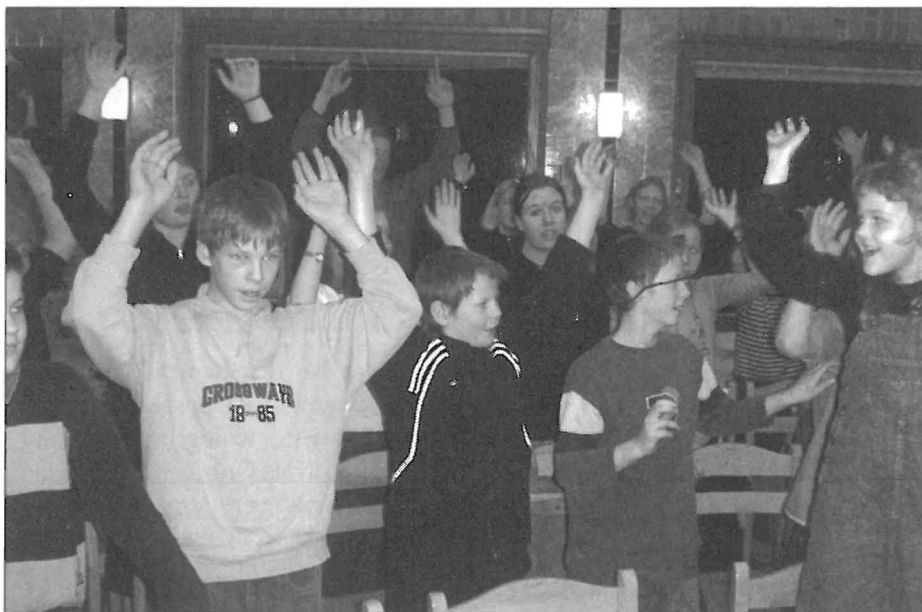
Sången ljöd från den grupp av barn, ungdomar och vuxna som var samlade på lägergården Molnbyggen, strax utanför Leksand. Alla var med och sjöng och prisade Gud med stor hängivelse och glädje. Just denna sång bar också fram det budskap som var rådande under veckan - att söka sig ännu närmare Jesus och att lära känna Honom mer!

Till denna vackert belägna lägergård i Dalarna kom vi, den sista januari, en grupp från Sverige och sammanstrålade där med en annan grupp från Oslo, Norge. Ett riktigt snöoväder följde oss under vår bilfärd upp från Stockholm till lägergården, men lyckligtvis avtog

det när vi kom fram och den snötäckta marken var nu perfekt för skidåkning. Lägergården ligger väldigt fint alldeles invid sjön Molnbyggen, omgiven av skog och kullar, och allt är en mycket vacker naturupplevelse.

Sjön var helt täckt med snö, och en tjock dimma låg över den under kvällen då vi kom, men några väldigt pigga och outtröttliga sprang genast dit ner och skottade fram en isbana! Nästa dag gav vi oss också ut på längdskidor några stycken för att göra ett spår på isen. Solen sken och gnistrade mot snön, och allt var otroligt vackert!

Har man snö kan man göra mycket. Åka pulka t.ex.! Medan klockan tickade och sekunderna gick stod vi några stycken spant nere vid backens slut och väntade. Elva, tolv, trett...SWISCH!! Där för något förbi i en enorm fart! Tretton komma åtta sekunder! Det var **Jennifer Johansson**, och hon blev nu med sin tid den nye mästaren och segraren i pulka-backen! En chokladbit fick hon för det

Barnen sjöng och lovade Gud med hela kroppen under väckelsemötena, där många av barnen fick möta Gud.

under prisutdelningen. Det fick tvåan och trean också. Och femman, och sexan...Ja, alla fick såklart en chokladbit för att de hade varit så duktiga i backen!

Fler tävlingsgrenar fanns det att vinna i också. Ta bara den norske gutten **Marius** som körde runt fotbollsplanen på trickskidor! Och lille **Simon** som körde "snurrpulka" nerför hela backen. Pris fick även de vinnande och förlorande ishockey- och innebandylagen, och några fick pris också för att de gjorde sina premiäråk i den stora läskiga slalombacken!

Visste ni förresten att invånarna på Island dricker mest cocacola i hela Norden? Det visste inte vi, men det visste **Elisabeth Lindroos** som var frågesportsledare en kväll. Samma kväll lekte vi också lekar som "fyra i soffan" och "galenpanna". Det blev en lång, rolig och väldigt uppskattad kväll.

- Vad var bäst under veckan då? frågar jag några av barnen. Jag får samma svar från många - mötena!

Och där vill jag själv också instämma. Bibelstudierna var väldigt intressanta; **Lill Hafshal** från Norge talade om rätten som vi har till att bli Guds barn och om hur vi blir det. Av **Robin Widén** fick vi väldigt bra illustrerat för oss hur Simson i Domarboken fick ta emot Guds kraft och hur han med hjälp av den slog ner ett lejon med bara händerna. "O, att det kunde bli underbart för våra ögon vem Han är och vad Han förmår!" utropade han och berättade om hur Herrens ande kom över Simson i rätt tid och i rätt situation. Om en annan person i Bibeln - Elia

- berättade **Berno Vidén**. Vi fick höra om hur Guds folk i Israel vände sig bort från Gud och började tillbe andra gudar, men hur Herren använde Elia för att genom honom bevisa sin makt och härlighet.

Undervisning om Hjälparen, Den helige Ande, fick vi av bl.a. **Tage Johansson** och **Mikael Eliasson**. Vi fick uppmaningar om att vara ivriga att söka de andliga nådegåvorna och att också vara ivriga att bruka dem.

Väckelsemötena på kvällarna var det något alldeles speciellt med. Alla barnen läste en bibelvers eller vittnade, och då vi sjöng tillsammans var det som att taket skulle lyftas! Vi fick lära oss en del nya sånger, både på norska, engelska och på swahili! Mikael Eliasson, som en gång varit i Tanzania och besökt broder **Nixon** och verksamheten där, lärde oss några körer på detta språk. Dessa sånger blev mycket uppskattade och sjöngs med liv och lust, och känslan fick vi verkligen in då vi plockade bort alla instrument och endast använde oss av en tamburin och handklappning.

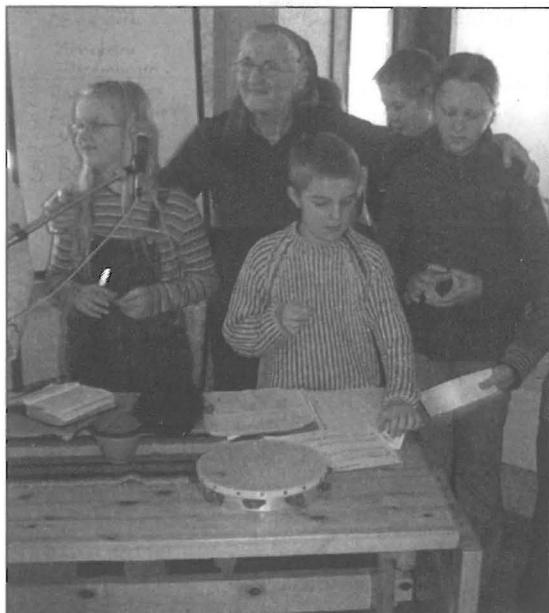
-Jag vill ha mycket, mycket mer utav den ström som himlen ger! sjöng vi en kväll, och sökandet efter Andens dop var verkligen stort bland barnen. Då vi efter varje kvällsmöte inbjöd till förbön var det i princip alla som tog steget fram och böjde sina knän för att bedja. Uppmaningar till detta sökande gick ut under hela veckan, och det kan verkligen inte uppmanas för många gånger. Efter kvällsmötena samlades vi till gemytlig gemenskap med fika vid en sprakande brasa.

En eftermiddag hade vi ett missionsmöte, och det vi fick höra var verkligen gripande på många sätt. Lill Hafshal, från Oslo, berättade om missionsarbetet Pilgrimsfolket har i Rumänien, och om hur det var när de först kom dit och fick se nöden bland de fattiga människorna. Under mötets gång lästes också mailrapporter upp, direkt från olika missionsfält runt jorden - från Rumänien, Tanzania och från Dominikanska Republiken. Stor glädje blev det då vi läste Nixons hälsning från Tanzania där han berättar att det är väckelse bland barnen i landet!

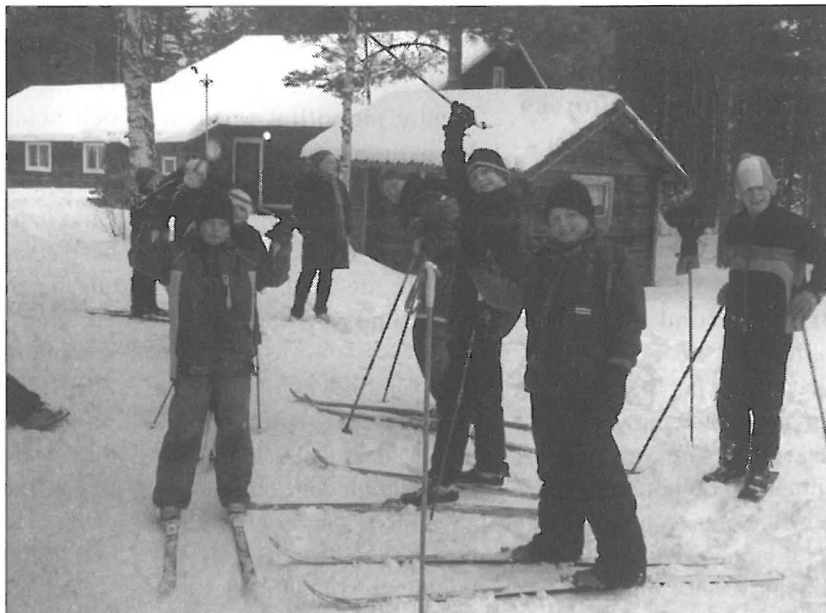
Mirey, 15: Det här är mitt sista år som skolbarn på en sådan här vecka, och jag vill tacka för alla gånger som jag har fått vara med.

Jag satt och letade i Bibeln efter någonting och hittade ett ord som jag tycker det är viktigt att vi tänker på. Det är från Psaltaren 119 och vers 37. "Håll mig vid liv på dina vägar". Det kan bli så lätt att man bara kommer till mötena för att sitta av några timmar eller för att det ska se bra ut, men man måste också tänka på vad det är man gör, så att man inte missar de tillfällen som ges.

Ann-Britt, 15: Jag vill passa på att tacka för den här sportlovsveckan - det är första gången jag varit här. Det bästa tycker jag har varit mötena, för att det är en sådan otrolig kraft i dem. Och jag har hört om många som blivit andedöpta under mötena, och det ska man verkligen söka. Jag tycker att vi ska bedja för alla som inte är det så att de får bli det. ■

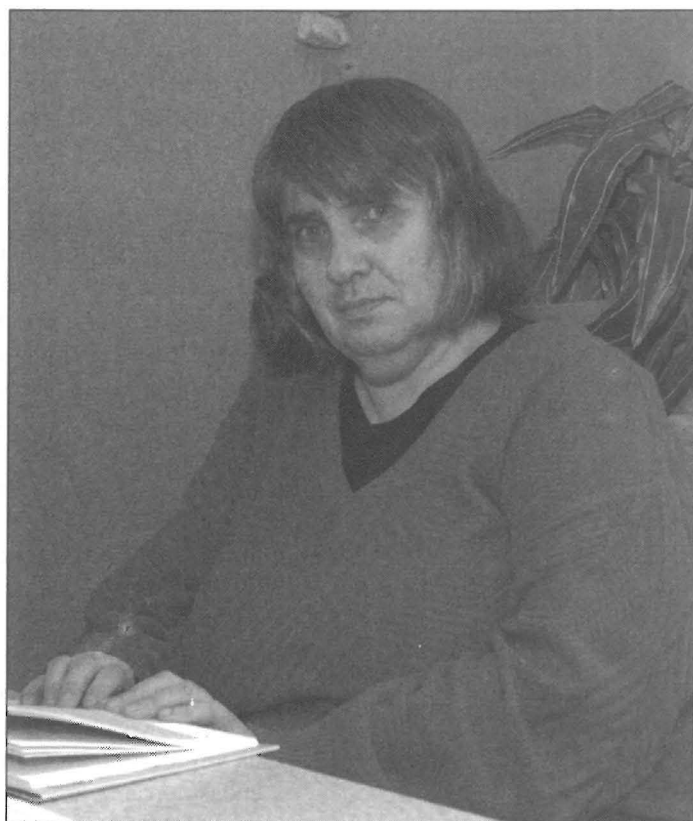

Lill Hafshal från Norge låter barnen hjälpa till i bibelstudiet

Glada barn på väg ut i skidspåren.

Mötte Jesus på torget

Intervju:
Ulla Näsholm

Britt hamnade på ett maranatomöte. Platsen var Hörtorget och människorna - de flesta unga - sjöng och vittnade om Jesus och hur han förvandlat deras liv. Det Britt hörde gjorde djupt intryck på henne. Hon följde med till församlingshemmet på Gamla Bro, och redan samma kväll under väckelsemötet gick hon fram till förbön.

Britt Wiklund hade länge varit en sökare. Speciellt fascinerad var hon av allt övernaturligt. Eftersom hon hade släktingar som var Jehovas vittnen, hade hon också läst och funderat en hel del över deras lära. Då Britt noga läste Bibeln för att se om det hon hört stämde, hade hon fäst sig vid att Jehovas vittnen

vände sig emot läran om att Jesus skulle komma tillbaka i synligt motto. I Bibeln fann hon att han skall ses av alla när han kommer...

Så mötte hon Jesus i sång och vittnesbörd från en grupp på torget. Allt var så levande och bar äkthetens och upplevelsens prägel. Det var inte svårt att förstå att de som agerade verkligen funnit ett nytt liv i gemenskapen med Gud. Britt drogs mer eller mindre motvilligt till dem. Var ivrig att höra mera, och följde med till församlingshemmet på Gamla Bro, fikade i serveringen och pratade lite med några från församlingen.

Året var 1974 och Britt, som kommer från Kramfors i Norrland, hade redan varit flera år i Stockholm där hon jobbade på Posten. Någon gång hade hon också fått Maranata-tidningen Midnattsropet och tyckte om vad hon läste där. Visst trodde hon på Gud och

hade nån slags gudsrelation men var ändå väldigt frågande inför andliga realiteter. Första mötet på Gamla Bro, där hon möttes av en personlig kallelse från Jesus Kristus, gick hon fram till förbön. Lite kanske också för att markera att hon ville leva för Gud och få en personlig kontakt genom Jesus Kristus.

Det var självklart att sedan döpas, bara en vecka senare. Det hade hon läst om i bibeln och bejakade förkunnelsen om dopets nödvändighet. Sen har Britt varit i församlingen. Efter hand lämnade hon jobbet på Posten och blev alltmer engagerad i församlingsarbetet. Hon flyttade också in i kommuniteten.

Britt berättar:

-På 80-talet började jag sätta mig in i ekonomin och har sen fortsatt med detta. Hon ser lite generad eller besvärad ut när hon förklarar:

-Det låter nog lite klichéartat att uttrycka det så här - men är inte desto mindre

sant: Det kan se lite krisartat ut ibland och man undrar hur saker och ting ska lösas, men man får sätta sin lit till Jesus och han har alltid hjälpt. Tron växer när man ser hur han kan gripa in och göra under.

Missionen ligger varmt på Britts hjärta - det märks att den är något angeläget för henne. Men hon viftar bort frågan och säger:

-Uppdraget vi fått går ju ut på mission. Det är något vi har gemensamt och inget som jag prioriterar mer än någon annan.

-Hotell Pilgrimshem och andra försörjningsgrenar vi arbetar med är ju MEDEL för att missionera, att människor ska få höra om Jesus. Genom enkel livsstil, att till exempel sänka våra matkostnader genom att äta och leva tillsammans, göra sig av med överflöd i den mån man har, kan man istället låta mission och evangelisation få del av det vi inte behöver. Medlen

kommer då missionen tillgodo.

Mission och evangelisation är viktigt säger du. Hur ska man på bästa sätt fortplanta evangelium?

-Församlingen har en front och en tross där vi arbetar på olika sätt men är beroende av varandra. I trossen arbetar man med praktiska uppgifter och stöder på olika sätt dem som arbetar ute på fältet, vid fronten så att säga. Men vi kan alltid få tillfälle att vittna i vilken situation vi än är; där Gud satt oss.

-Varje människa har sin egen väg egentligen, en speciell uppgift att utföra. Visst har församlingen möten, torgmöten, radiosändningar m.m., men det viktigaste är att fungera individuellt. När vi beder, talar Gud till hjärtat och vi får veta hur vi ska handla.

-Ibland kan det vara så att man får stanna hemma och be för torgmötet istället för att vara med på plats. Gör jag något annat än det som Gud manar mig till, blir jag ju bara till hinder. Jag nämner det som ett exempel för att göra det lite mer gripbart eller förståeligt.

-Det är viktigt att själv söka sig fram till den upp-

gift man har. Det finns så många områden och sätt att verka på. Ingen är överflödig eller arbetslös i Guds rike. Arbetskamrater, vänner eller människor vi möter på annat sätt kan ge många tillfällen.

-Det viktigaste är inte heller alltid att prata eller argumentera. Det kan räcka med att bara vara. Så står det i andra Korinterbrevets tredje kapitel - vi ska vara Kristusbrev kända och lästa av människorna.

-Församlingen är som en tankstation. Det kan behövas påfyllning, särskilt när syskon varit ute i evangelii tjänst och kanske gått sig trötta. För att fungera bättre måste de i församlingen kunna uppleva förnyelse eller uppbyggelse genom bibelordet, kraft och värme genom gemenskapen.

-Det är viktigt allt detta, liksom också lovsången. Det står i psalmernas bok att Gud infriar löften genom vår lovsång och att han tronar på den.

Det har ju varit en del turbulenser. Vår församling och även andra grupper har varit utsatta för en del påhopp. Religionsfriheten, hur är det med den?

-Att vi som en liten

grupp kan väcka irritation är ju inte reaktion mot oss egentligen - det är mot Jesus Kristus själv. Människor anar på något sätt att vi har assistans av himmelska krafter. De kan inte förstå eller tackla situationen och vi väcker en oerhörd irritation.

-Att myndigheterna ibland agerar, som det tycks, i strid mot religionsfriheten, beror nog på att de är förvirrade på något sätt. De vet helt enkelt för lite och kan inte ta ställning på rätt sätt.

-I stort sett tycker jag nog att religionsfriheten fungerar i alla fall.

-Vi får ha torgmöten, ge ut en tidning, ha radiosändningar osv. Jämför man med andra länder har vi stor frihet. Men vi kanske inte är tillräckligt brinnande. Vore vi det, blev nog friheten mindre också för oss.

Har församlingen några politiska avsikter?

-Naturligtvis inte!

Svaret kommer snabbt och med aningen av indignation över en sådan fråga. Britt fortsätter:

-Vi är gäster och främlingar här. När föräldrarna i församlingen började med hemundervisning, Pilgrims-

skolan, var det inget politiskt ställningstagande. Inte heller när vi hade piratradioverksamhet på sin tid. Vi har ju aldrig arbetat genom något parti, men det man gör får självklart konsekvenser.

-Vår uppgift är inte att tala för det ena eller det andra partiet. Många av de problem som finns i samhället kommer heller inte att kunna lösas förrän Jesus Kristus kommer tillbaka till jorden. Det är bara han som kan förändra förhållanden.

Jesus kommer, säger du, hur påverkar det dig NU?

-Jag vill leva ett liv präglad av gudsfruktan och så vara redo för hans ankomst. Inte heller ska vi leva efter världens sätt. Jesu tillkommelse betyder allt - eller borde i alla fall göra det.

-Vi är försoningens sändebud eller ambassadörer. Den allra innersta kärnan i evangelium är ju att föra ut försoningen - jag tycker bättre om det ordet än ordet frälsning som är lite missbrukat. Tror man inte att Jesus är Guds son på det sätt som bibeln lär, spelar det ingen roll vilka fraser eller religiösa termer man annars rör sig med.

-Försoningen med Gud kommer före allt prat om till exempel synen på aga eller andra företeelser som man kan ta upp. Risken kan vara att man går emot så mycket att man förlorar innehåll eller substans i försoningens budskap. Ska människor kunna övertygas om att de är syndare, måste vi ha försoningens ämbete. Människor kan få nåd - straff-frihet helt enkelt - och komma ut ur syndens fängelse. Det gäller alla människor, alla syndare som ju bibeln talar om.

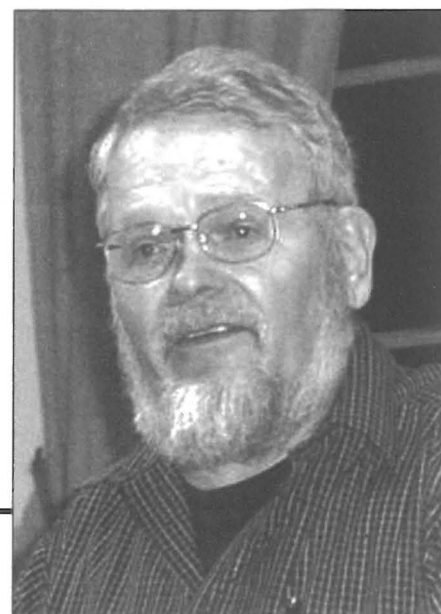
-Bibels budskap om försoningen gäller ännu, för Gud vill att alla människor ska bli frälsta och komma till kunskap om sanningen. ■

"Församlingen är som en tankstation..." Britt Wiklund hemma i sitt kök på Bällsta, tillsammans med Asta, Mattias och Stig-Erik.

Varför skulle jag ha sån tur att jag blev frälst?

Text: Rolf Wahlgren

Ty syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre. (Rom 6:23)

Alla människor utan undantag begår synd och ska därför kallas syndare. Men vi som tror på Jesus, tror att han är Guds son, att han har dött på korset för vår synds skull. Vi människor ska inför oss själva och inför Gud bekänna att han har dött på korset för vår synds skull. Sedan kommer det viktigaste. Det räcker inte med att inse att vi är syndare. Varför? Jo, för syndens lön är döden. Och då menar bibeln dödsriket, helvetet. När vi har erkänt inför oss själva och inför Gud att vi är syndare, då måste vi ta det logiska steget och ty oss till Jesus, som verkligen kan och vill rädda oss från syndens lön.

Jag får ständigt vara på min vakt mot att glida över från gruppen frälsta, till gruppen frälsta som inte bryr sig om. Jag blir rädd för den dom jag själv får om jag inte varnar min ofrälste granne för att möta döden utan Jesus.

Var och en av oss skall på domens dag träda inför tronen. De ofrälstas namn står inte inskrivna i livets bok. I Upp 21:27 står det om deras öde. De kastas i den brinnande sjön. Jag säger detta med bän. Det gör jag därför att det dels är så oerhört enkelt att bli frälst och bevarad för evigheten, men dels också för att det är så oerhört svårt ibland att övertyga en annan människa om att hon behöver bli frälst. Vi ser de ofrälsta omkring oss nästan hela dagen och jag tänker ofta: Hur ska jag våga!

Jag vet att tur inte har med detta att

göra - och likväl är det ett så användbart ord och ändå kan jag inte låta bli att tänka: Varför skulle jag ha sån tur att jag blev frälst?

Tänk om svaret på frågan: "Varför skulle jag ha sån tur att jag blev frälst?" är att du ska visa andra till Jesus. Ju fortare det sker och ju oftare - dess bättre!

Ja, det kan till och med vara ett av de anförtrödda punden, detta att ha fått veta om frälsningen, men inte gräva ner det...

Jag tror att Jesus snart kommer för att hämta de sina, de frälsta med sig till himlen. Jag har hört meteorologerna säga att glaciärerna börjar smälta vid polerna, för att nu bara nämna ett tecken.

Hur gör man då, för att vittna om Jesus?

Jag tror att det är ganska väl sörjt för spridandet av evangelium om frälsningen genom Jesus - i andra länder. Där är människor inte impregnerade av otro. Där blir det ofta resultat direkt.

Men! Vad händer till exempel här i Sverige, där vi hört Jesus predikas så länge vi kan minnas? Vi kan naturligtvis skylla på präster och pastorer, dåliga predikningar, övergrepp i kyrkans eller samfunds namn och till och med i Jesu namn.

Men sanningen är att det finns aktiva krafter som avsiktligt och medvetet har spridit gudlöshetspropaganda och som i vissa fall till och med tillåtit ingå i bibelkommissionen vid två eller flera tillfällen. Och manipulera bibeln.

1880 började saker gå riktigt galet när det gällde den svenska bibelöversätt-

ningen. Den svenske författaren Viktor Rydberg lyckades förstöra flera bibelställen i 1917 års bibelöversättning. Liksom hans sentida kollega, också författare, Karl Vennberg, gjorde med 1981 års översättning. Båda kända ateister och bockar i örtagård.

Men bibelöversättningseländet är bara en del så jag ska inte uppehålla mig vid det. Att jag nämner det beror på att andra obibliska teologer har lyckats få 200 viktiga ställen strukna ur grundtexten. Till och med vår gamla 1917 års översättning lider av detta fel. Det är bara Englands King James version som har kvar sin fulla originalversion. Nog om det.

Jag nämnde aktiva krafter. Till både troende och icke troende vill jag rakt ut säga att jag givetvis tror på existensen av en personlig djävul, densamme som Jesus så ofta påminner oss om. Det har sagts av bibelkritiker att Jesus trodde detta, att han var ett barn av sin tid o.s.v. Men Jesus säger så "före Abraham är jag" och "jag såg Satan störta ner i avgrunden som en ljungeld". Det som Jesus säger om Djävulen måste vi ta bokstavligen. Denne djävul kan ju förskapa sig i många skepnader och sprida sina giftiga lögn. "Gud har inte sagt det eller det", "Gud finns inte", "Gud är död" och de senaste seklerna: "Samhället vet bättre än Gud." Bit för bit har det svenska samhället - i långa stycken oavsett politisk färg - monterat ner kristendom och kristen tro ur skola, högskola och samhälle. Och kyrka.

En mycket välkänd, numera avliden

politiker som vann insteg i många hjärtan, sa en gång, när han trodde sig icke avlyssnad: "Avkristningen pågår programenligt".

Den gör det, ja.

Avkristningen är ingen tillfällighet. Den är ett verk av människor som leds av fiendens bedrägliga lögnare och hans bestraffnings- och belöningssystem.

Därför tror jag att vi behöver kombinera vittnesbördet för vår nästa med att överlämna Guds ord i samband med det. Inte lämna biblar kanske, men citera bibeln. Guds ord har hullingar som blir kvar när vi har gått.

Jesus tar upp detta i liknelsen om fyra-handa sädesåkrar. Han nämner att Djävulen kommer och tar bort det sådda.

Om vi tänker oss tillbaka till de gamla stenkakorna eller vinylskivorna så vill jag gärna tänka mig att en nykristen person är som en pickup med en grammofonnål, som man försiktigt sätter ner på ett bestämt spår på skivan. Skivan snurrar på ända tills nålen eller personen når slutet i centrum - Jesus Kristus och himmelen.

Detta är inte menat så att personen ska vara som en mekaniskt upprepande grammofonskiva, utan tanken med liknelsen är att han säkert ska komma fram till målet på detta bibelspår.

Jag vänder mig nu först till dig som aldrig tagit emot Jesus och blivit frälst. Dig uppmanar jag med största allvar att verkligen ta det steget.

Hur är det möjligt att Jesu död för snart 2000 år sedan kan göra att du får tillträde till himmelen?

Jo, saken är den att Jesus inte alls började att finnas till när han föddes i Betlehem. Jesus är född av Fadern före all tid. Det går inte att fatta. Han har själv sagt flera saker som styrker det. (1 Joh 8:58). Jesus och Fadern (han som vi brukade kalla Gud) och den helige Ande har bestämt tillsammans att möjliggöra en räddning från synden. Man kan skymta planen i 1 Mos 3:15

-Och jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din säd och hennes säd. Denna skall söndertrampa ditt huvud, och du skall stinga den i hälen.

När Israels barn var fångna i Egypten hos Farao Ramses II skulle de stryka lammblood på dörrkarmarna i de hus de bodde i. Den natten gick en ängel från Herren och dödade allt förstfött i Egypten. Och ängeln gick förbi de blodstrukna

dörrkarmarna och därigenom blev Israels barn fria, utsläppta av Farao.

Samma sak talar Jesus om när han firar påskalammet med lärjungarna. "Detta är mitt blod" Jesu blod ska strykas mot träet igen, korsträdet den här gången, Jesus är Guds felfria lamm, som dör i vårt ställe. När Jesus dog på korset på långfredagen blev han begraven och så gjorde Gud honom levande igen. Det är när vi bekänner att vi tror på detta som vi blir frälsta. Den tron behövs. Det står i Mark 16:16. Den som tror och blir döpt ska bli frälst.

Om du vill ha levande bevis för att Jesus är verklig och levande till skillnad mot all annan tro, så be en överlåtelsebön, för då kommer du att få känna i dig själv att Jesus är sann.

Om du vill bli Guds barn så är den beaktelsen vad du behöver göra. Bekänn

med din mun: - Jag tror att du Jesus är Guds Son och att Gud uppväckte dig från de döda!

Nu vänder jag mig till dig som är frälst. Du lever ditt liv som Guds barn. Men vill du också ta den fulla konsekvensen av detta och vittna för din nästa som är ofrälst?

Jag frågar detta därför att din nästa behöver dig AKUT.

Som det står i en av våra sånger: "Nu hastigt närmar sig den stora dagen!"

Det tror vi på, det vet vi faktiskt om vi tror på vad bibeln säger.

Men - är det faktiskt så att vi ändå låter vår nästa gå förlorad?

Nej, i hjärtat ropar det NEJ! Självklart får det inte ske! ■

Korta studier i Skriften

Församlingen - en uppenbarelseplats

Här börjar en serie kortfattade och enkla bibelstudier av olika författare i skilda bibliska sanningar. Den första blir om församlingen.

Text: Tage Johansson

Bibeln är rik på förebilder om församlingen. För det första ljusstaken i det heliga tabernaklet. Där fanns inga fönster och där utgjorde ljusstaken det enda ljus som fanns. För det andra Salomos tempel som byggdes bl a av stenar som blev uttagna ur berget och formades på plats för att passa in i tempelbyggnaden. Det står i 1 Petrus brev att vi som har kommit till Kristus, den levande stenen, skall låta oss uppbyggas till ett andligt hus. (1 Petr. 2:4-5)

Guds avsikt med församlingen ser vi redan i Gamla Testamentets förebilder. Gud ville ha en plats att bo och uppenbara sig på. När allt var iordningsställt enligt mönsterbilden, fylldes Salomos tempel med Guds härlighet, (1 Kon 8:10,11). I Efesierbrevet 2:21,22 heter det att vi skall uppbyggas på apostlarnas och profeternas grundval, där Jesus

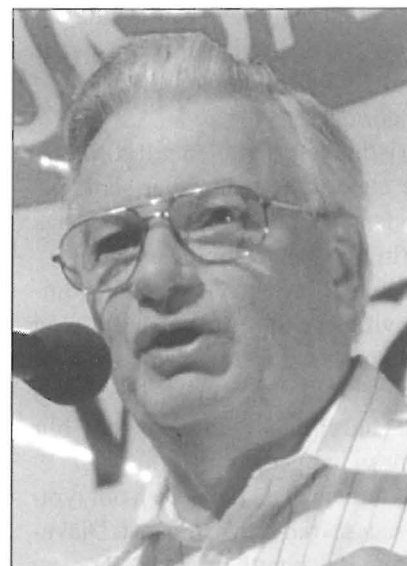
Kristus själv är hörnstenen, till ett heligt tempel i Herren, en Guds boning i Anden. Församlingen var i begynnelsen i Jerusalem ingen institution, utan en uppenbarelseplats. (Apg 4:31)

Församlingen består av individer som är kallade och utvalda (Joh 15:19), till att utgöra en gudomlig enhet. (1 Kor 11:17), En kropp med många lemmar (Rom 12:4-5). Varje lem i kroppen är insatt av Gud för att fungera i en harmonisk ordning. De är varandra till tjänst genom en direktkontakt med Kristus som är församlingens huvud. Det står i Apg 4:32 att i hela skaran som trodde, var ett hjärta och en själ. Ingen häskade över eller trälade under den andre.

Må Gud få tag i var och en av oss på samma vis, såsom det skedde i begynnelsen. ■

Är protestantismen på väg tillbaka till Påvekyrkan?

Stig Andreasson ger en angelägen analys av protestantismens anpassning till katolicismen

Frågan i rubriken uttrycker en oro som många säkert betraktar som totalt överdriven. Den moderna ekumeniken betraktar kyrkosplittningen som en stor olycka, som redan varat alltför länge. Under mer än 400 år har de protestantiska kyrkorna präglats av en stark "anti-katolicism". Den tiden är lyckligtvis förbi, säger man. Och det bör man väl inte oroas av utan snarare glädjas över!

Så tänker det stora flertalet av medlemmarna i de olika kyrkosamfundet idag. Men för den som liksom jag bott och verkat i ett katolskt land i över 50 år, står vi idag inför en situation, som är mycket allvarligare än vad flertalet har en aning om. I den protestantiska världen finns det åtskilliga tecken på att reformationens arvtagare kommit långt på väg till en försoning, förbrödring och kanske förening med Påvekyrkan. Vi skall visa på några av dessa tecken samt försöka förstå orsakerna till dem.

Den katolska kyrkan är idag allmänt accepterad som en kristen systerkyrka

Det råder idag en stor förvirring då det gäller betydelsen av sådana ord som kyrka, församling, sekt, villfarelse osv. I vissa europeiska länder blir frikyrkor med en klar evangelisk trosbekännelse klassade som sekter av myndigheter, vars ledare närmast bör betraktas som religiösa analfabeter. En del av de bel-

giska församlingar, där jag själv predikar ibland, har tvingats byta namn för att undgå den förnedrande sektstämpeln och de problem detta för med sig. Det råder således förvirring då man skall utreda själva sakfrågan och klargöra vad en sekt egentligen är för något. Sådana grupperingar som Jehovas vittnen, mormonerna, adventisterna m.fl. betraktas emellertid vanligen som "villfarande sekter", både av den katolska kyrkan och av evangeliska trossamfund. Men skulle någon våga antyda att även den stora och mäktiga Påvekyrkan egentligen är en villfarande religionsform, då skulle de flesta uppfatta detta som både osakligt och löjligt.

Men frågan är om det egentligen är så osakligt eller löjligt. Den franske pastorn Gerard Dagon skrev för några år sedan en bok, som avsåg att ge en orientering både om de olika kristna samfund och de uppenbart villfarande religionsformer som finns i landet. Boken fick den något uppseendeväckande titeln: "Små församlingar och stora sekter." Pastor Dagon ville tydligen vederlägga den vanliga uppfattningen att grupper, som är små och har få medlemmar, automatiskt förtjänar att behandlas som sekter. Likaså menade han att organisationer, som är mäktiga och har skaror av medlemmar, ibland kan ha en sekterisk inställning och i sitt lärosystem ge rum för uppenbara avvikelser från genuin kristen tro. Att

den katolska kyrkan är stor och mäktig både i inflytande och i medlemsantal garanterar alltså inte att den skulle vara fri från sekterism och villfarelse.

Den kände amerikanske författaren Dave Hunt påpekar det märkliga i att en rad amerikanska kristna skribenter, som skrivit böcker för att avslöja en rad religiösa sekter och villoläror, inte nämner den katolska kyrkan. Han tycker detta är märkligt just därför att dessa författare ger en mycket klar definition av vad som vanligen utmärker en sekt. De nämner då tre ting, som man möter hos så gott som alla villfarande rörelser. Vi tar dem i tur och ordning.

1. Sekterna säger sig tro på Bibeln men har alltid en annan källa till kunskap vid sidan av Skriften. Mormonerna har Bibeln men de har också Mormons bok. Adventisterna citerar Bibeln men betraktar också Ellen Whites skrifter som gudomligt inspirerade.

2. Sekterna anser sig ha monopol på sanningen. De betraktar sig själva som bärare av den sanna uppenbarelsen. Alla andra är på villospår.

3. Sekterna styrs och leds av en närmast ofelbar ledare, ofta en slags "guru", vars budskap inte kan ifrågasättas.

David Hunt menar att denna trefaldiga definition av en villfarande sekt är helt riktig. Därför tycker han det är underligt att den katolska kyrkan inte kommer med

i böckerna, som varnar för sekticism och villfarelse. Denna trefald passar nämligen som skräddarsydd på Påvekyrkan. Roms kyrka godkänner Bibeln som Guds Ord men säger tydligt ifrån att "Bibeln innehåller inte allt vad vi skall tro." Kyrkans tradition innehåller också Guds Ord och ur den plockar man fram många av kyrkans dogmer. Den katolska kyrkan proklamerar också sig själv som den enda kyrka som Jesus har grundlagt och betraktar sig därför som den allena saliggörande. Den styrs av en ofelbar påve, vilkens dekret och uttalanden inte kan kritiseras eller ifrågasättas. Alla tre kännetecknen på en sekt framträder således med all tydlighet hos Påvekyrkan.

Därför finns det faktiskt klarsynta kristna än idag som inte kan betrakta den romersk-katolska kyrkan som en kristen systerkyrka. Eftersom dessa tre nyss nämnda kännetecken utgör tre typiska drag hos den katolska kyrkan, är det också praktiskt taget omöjligt för denna kyrka att betrakta andra kristna kyrkor som systerkyrkor. Den som anser sig ha monopol på sanningen måste ju självklart också betrakta andra riktningar såsom villfarande. Om något uttalande från katolska representanter någon gång kan ge ett motsatt intryck är det fråga om ren kyrkopolitik eller ett jonglerande med ord och uttryck. Men detta förstår inte majoriteten av protestanterna.

Protestanter beklagar idag öppet reformationen och befinner sig i en allvarlig identitetskris

En grupp lutherska präster i Norge diskuterade vid ett tillfälle det kristna enhetsproblemet. Alla var mycket positiva till den ekumeniska rörelsen, vars mål är att smälta samman alla samfund till en enda stor världskyrka. Man kom också fram till att splittringen av kristenheten var en stor och allvarlig synd. Någon framkastade då frågan om själva reformationen också skulle betecknas som synd. Inte alla bland de närvarande var färdiga att ge sitt bifall till ett sådant påstående. Men alla var överens om att reformationen var en stor olycka.

Det var precis den hållning som den

katolska kyrkan intog för 450 år sedan. Reformationen var en olycka för den kyrka som drev med avlatshandel, tog betalt för själamässor och rekommenderade helgonkult och Mariadyrkan.

Men när ledande protestanter själva betraktar reformationen som en olycka har då inte den protestantiska kristenheten hamnat i en allvarlig identitetskris? Hur kan lutheraner påstå att Luthers verk var en olycka? Tyvärr möter vi idag samma

Precis som det går att göra en "ansiktslyftning" utan att hjärtat förändras, så kan ett kyrkosamfund förändra sitt beteendemönster och sin yttre fasad utan att själva grundvalen blir förändrad. Det är just detta som skett med den katolska kyrkan.

inställning också inom andra kyrkosamfund.

Att det står illa till med protestantismen konstaterar man om man tittar på fransk TV en söndagsmorgon. Frankrike är en religionslös republik utan statskyrka men som garanterar full religionsfrihet. Varje söndagsmorgon är det religiösa program på TV2. Först kommer budisterna, sedan muslimerna, så judarna och de ortodoxa, därefter protestanterna och sist katolikerna, som får längst sändningstid eftersom katolicismen är den största religiösa grupperingen i landet. Islam kommer som nummer två och protestanterna som nummer tre. De protes-

tantiska sändningen kallas "Protestantisk närvaro." Men det namnet passar absolut inte. "Protestantisk frånvaro" skulle bättre motsvara verkligheten. Vi har inte ofta tillfälle att se dessa program. Sist jag såg det blev jag som vanligt beklämd. Programmet varar en halv timme. Inte en enda gång öppnades Bibeln. Namnet Jesus blev aldrig nämnt. En samling författare och skådespelare pratade om olika livs- och samhällsproblem, det var allt.

Frankrikes protestanter har möjlighet att ge folket evangelium via TV under en halv timme varje söndag. Men till stor del ger man stenar istället för bröd. Situationen är knappast bättre i en rad andra länder. Vad är orsaken? Den liberala teologin och bibelförnekelsen har släckt trons låga. Man har inget budskap till sin samtid. Här har vi också orsaken till att flertalet protestanter inte längre följer Luther och Calvin i deras kamp för sanningen och deras opposition mot Påvekyrkans förmätta krav. Vi har blivit mer toleranta än förr, säger några. Ja, just det. Då man inte längre har någon övertygelse och då man knappast tror att det finns en absolut och uppenbarad sanning, då är det lätt att vara tolerant gentemot allt och alla.

Lyckligtvis finns det några röster som inte proklamerar den protestantiska reformationen som en beklaglig arbetsolycka. Kyrkohistorikern Schaff säger något helt annat: "Reformationen är den mest betydelsefulla händelsen i historien, näst efter själva kristendomens tillblivelse." Den synen är inte längre förhärskande bland flertalet protestanter. De är tyvärr i färd med att förlora sin ursprungliga identitet. En del av dem är redan katoliker i hjärtat fast de alltså är protestanter till namnet.

Den katolska kyrkan har i vår tid undergått en förskönande ansiktslyftning och därmed fått fler sympatiska drag än tidigare.

Detta är också en orsak till att protestanterna inte längre protesterar. "Den katolska kyrkan har ändrat sig," säger man. "Därför har vi inte längre någon orsak att protestera på samma sätt som reformatörerna gjorde. Vi måste lämna det 450-åriga grälet bakom oss." Så talar vår tids protestantiska ekumener.

Det är sant att det skett förändringar i den katolska kyrkan. Men precis som det

går att göra en "ansiktslyftning" utan att hjärtat förändras, så kan ett kyrkosamfund förändra sitt beteendemönster och sin yttre fasad utan att själva grundvalen blir förändrad. Det är just detta som skett med den katolska kyrkan.

Följ med på den katolska TV-gudstjänsten till exempel. Ingenting försiggår på latin. Allt är på folkets språk. Sångerna är ofta glada och kan ibland påminna om vissa evangeliska sånger. Men katolikerna sjunger alltid på ett värdigt sätt. Hos dem finns ingenting av den rock- och popstämning, som tyvärr ofta råder i evangeliska kyrkor idag. Man läser också från Bibeln och den korta predikan är ofta positiv, uppmuntrande och odogmatisk. Att det bibliska frälsningsbudskapet saknas är gudstjänstbesökarna naturligtvis på intet sätt medvetna om.

Men det är inte bara den moderna gudstjänsten i katolska kyrkor som gör ett positivt intryck på många människor. Kyrkan slår också vakt om hemmet, familjen och äktenskapet i en tid då allt detta håller på att gå i upplösning. Påvekyrkan förkunnar också tydligt att homofilt samliv bryter mot skapelseordningen. Allt detta gör att många betraktar den katolska kyrkan som det enda säkra fästet i en tid då grundvalarna upprivs både i det västerländska samhället och inom andra kyrkosamfund.

Den 31 oktober 1999 undertecknade representanter från Katolska kyrkan och Lutherska Världsförbundet ett gemensamt dokument om rättfärdiggörelsen genom tron. Detta skedde alltså på samma datum som då Luther spikade upp sina 95 teser på slottskyrkans dörr i Wittenberg. Det gjorde han nämligen den 31 oktober 1517. Skulle detta illustrera att nu är vi färdiga med motsättningarna mellan katolsk och protestantisk lära? Ja, man säger till och med att det 450-åriga grälet egentligen beror på att man har pratat förbi varandra och missuppfattat varandra under mer än fyra sekler.

Hur står det egentligen till med hjärteförhållandet bakom den förskönande ansiktslyftningen?

Det var egentligen under andra Vatikankonciliet som den katolska kyrkan reformerade sin yttre fasad. Hållningen till andra kristna skulle ändras. Kyrkan skulle bli mer inkluderande och mindre exkluderande. Protestanterna skulle kallas "separerade bröder" istället för "kättare." Den katolska läran skulle givetvis

inte förändras men formuleringarna behövde förnyas. De skulle omformas så att det kunde bli ett visst utrymme för motstridande uppfattningar samt möjlighet att undgå olösliga motsättningar.

Under det beryktade kyrkomötet i Trient 1545-63 blev Luthers lära om rättfärdiggörelse genom tron allena starkt fördömd och reformatorn drabbades av Påvens bannbulla. Men ingen skall tro att det andra Vatikankonciliet upphävde de anti-evangeliska formuleringarna från Trient. Istället gjorde man en högtidlig minnesceremoni med anledning av 400-årsjubileet av detta kyrkomöte. Påven yttrade då att "Trient-konciliet påminner oss om att kyrkans undervisning är gällande idag liksom den var igår och kommer att vara i morgon." Den katolska läran förändras alltså inte. Kardinal Hume säger: "Rom representerar den oföränderliga sanningskällan."

Påståendet att motsättningen mellan reformatörerna och Påvekyrkan skulle bero på en rad missförstånd är helt enkelt upprörande. Jag är lycklig ägare till Melanchtons apologetik och Luthers artiklar från Smalkalde. Under läsningen blir jag hänförd och gripen. Reformatörerna var verkligen begåvade och klartänkta män. De hade genomskådat Påvekyrkans falska lärosystem och de svingade Andens svärd med en fantastisk kraft. Hade dessa män levat idag tror jag att de hade vänt upp och ned på hela den religiösa världen. Att påstå att de inte begrep vad de talade och skrev om är en skymf mot några av historiens största andliga gestalter.

Luther förkunnade rättfärdiggörelse genom tron allena, i motsats till Påvekyrkan som säger att det sker genom tro och gärningar. "Ta bort det lilla ordet ALLENA, så är katolikerna överens," skriver Carl Wislöf. "Katolikerna säger också att det ordet inte står i bibeltexten. Men det står "tro utan gärningar" och det måste ju bli detsamma som tro allena." Bibeltexten i Rom.3:27 säger klart att "människan blir rättfärdig genom tro, oberoende av laggärningar."

Lärofrågor nedtonas idag. Men utan läromässig förankring i Bibeln blir den kristna tron utan substans. En annan gång skall vi i klartext beskriva vad den katolska kyrkan egentligen står för rent läromässigt också idag. Då hoppas jag det skall bli klart för alla läsare att katolsk och evangelisk tro är lika oförenliga som eld och vatten. ■

Att ta steg på vägen handlar ju om att man hör Guds ord och handlar rent praktiskt efter den undervisning man får. Vi har fått en undervisning som få och vi är en skara som tagit steg på denna väg efter de ord som vi har fått höra. Hela tiden handlar det om att vi fortsätter höra Guds ord och göra därefter.

Vi måste fortsätta att leva i lydnad för Guds ord. När jag hör en undervisning är det ju upp till mig om jag tar emot undervisningen och böjer mig för vad jag hör.

I församlingen har Gud satt någon till lärare för att vi ska höra; någon undervisar oss. Det står så här:

-Böj er för era lärare, därför att de vakar över era själar.

Jag citerar det ur Hebréerbrevet. Det gäller att vandra i lydnad och det handlar om små detaljer väldigt många gånger. Det är väldigt viktigt att vi förstår vilka stora ting det handlar om, om vi vill vara lydiga. Paulus tackar Gud för att församlingen i Korint med så lydaktigt sinne bekänner sig till evangelium.

...de kommer att prisa Gud för att ni med så lydaktigt sinne bekänner er till Kristi evangelium.. (2 Kor 9)

Man kan göra olydnaden till en livsstil men man kan också göra lydnaden till en livsstil. Det är fruktansvärt viktigt för den enskilda människan att vara lydaktig i sitt sinne. Men tänk när en hel församling är lydig Guds ord. Då blir det som det som vi läser i kapitel 10:

- Våra stridsvapen är nämligen icke av köttslig art, de är tvärtom så mäktiga inför Gud att de kunna bryta ner fästen.

Det är detta som fortsättningsvis måste få ske med oss att vi lyder det Guds ord som vi hör. Att vi inte tar ett steg i lydnad framåt och sen tar två steg bakåt.

Det är lätt att anamma ett ord när vi hör det, men om det inte sjunkit ner i hjärtat, så halkar man tillbaka till det gamla beteendet så fort det blir lite mera ljumt och lite mera vardag. Det är farligt att handla så, för då förhårdar man sig. Nästa gång är det svårare att ta samma steg. Det kan handla om enkla ting, enkla saker som man har hört. Vi har hört en undervisning om hur viktigt det är att komma tillsammans och hålla fast vid brödragemenskapen, brödsbrytelsen, bönerna. Det gäller att vi kommer till samlingarna – en så enkel sak.

Men vi kan också mitt i församlingen skapa en livsstil där vi är olydiga. Vi förstår inte att vi hindrar Guds verk i

Gertrud Johansson:

Lydnad för Guds ord

hela församlingen om vi handlar på det sättet. Tänk om hela församlingen kunde förstå vikten av att vara lydiga. Nu är det möte och jag går dit därför att jag har hört undervisningen om hur viktigt det är att komma tillsammans när vi har möte.

Det kan handla om andra enkla ting, det kan handla om att systrarna bär huvudbonad. Det kan handla om vår klädstil, det kan handla om allt det vi fått undervisning om. Det gäller att hålla fast vid det som vi en gång har tagit emot som ett Guds ord till oss. Vi ska hålla fast vid detta, därför att det är att vandra i lydnad.

Det står att:

-Vi bryter ner tankebyggnader och alla slags höga bålverk som resa sig upp mot kunskapen om Gud och vi taga alla slags tankefunder tillfång och lägga dem under Kristi lydnad. Och när lydnaden fullt har kommit till välde bland eder då är vi redo att näpsa all olydnad.

Tänk så viktigt att lydnaden får komma

till välde ibland oss. Att det väldet får vara i församlingen, så att vi lyder Guds ord och tar det allvarligt även i de små detaljerna. I de stora stegen är det naturligtvis ännu viktigare.

Vi kan säga att de här små tingen inte betyder så mycket, men det är tecken på att jag har ett lydaktigt sinne eller ett tecken på att jag vandrar i olydnad. Därför kan de här små tingen till och med vara frälsningsfrågor, därför att de visar om jag är på väg åt fel håll, eller också kan det visa att jag är på väg åt rätt håll - det kan handla om så små och till synes så obetydliga ting. Det är undervisning vi fått ta emot i församlingen och det finns inget Guds ord som är meningslöst. Inget av de ord Gud talat står där utan anledning, och därför måste vi ge akt på varje litet ord som vi fått höra och fått undervisning om. När vi tar det till oss och bekänner oss till det genom att göra som vi hör; då sker det nånting stort

bland oss. För då blir Guds ord gestaltat i oss och det blir ett mäktigt fäste som kan bryta ner alla våra tankebyggnader som upprepar sig.

Fienden går omkring, han är angelägen om att vi ska komma bort ifrån det som Gud har gett oss under årens lopp. Han försöker i små detaljer skjuta in sina pilar för att få oss på andra tankar. Hör du saker om det du hör i församlingen från annat håll än från församlingens lärare, så lyssna inte på det, för det kommer inte från rätt håll. Gud har i församlingen satt lärare som ska undervisa för att vi ska komma fram till den fullhet som finns i Kristus. Du ska inte lyssna på andra röster, de är inte från Gud. De försöker splittra och förstöra Guds verk i församlingen. Därför ska du lyssna på vad som undervisas ifrån församlingens lärare och herdar, de som Gud har satt i församlingen. Skulle du inte förstå det, ta emot det ändå tills du växer upp till att förstå vad det handlar om. Det kan tyckas vara obegripligt, men lyd ändå, därför att det kommer från dem som Gud har satt till att vaka över din själ.

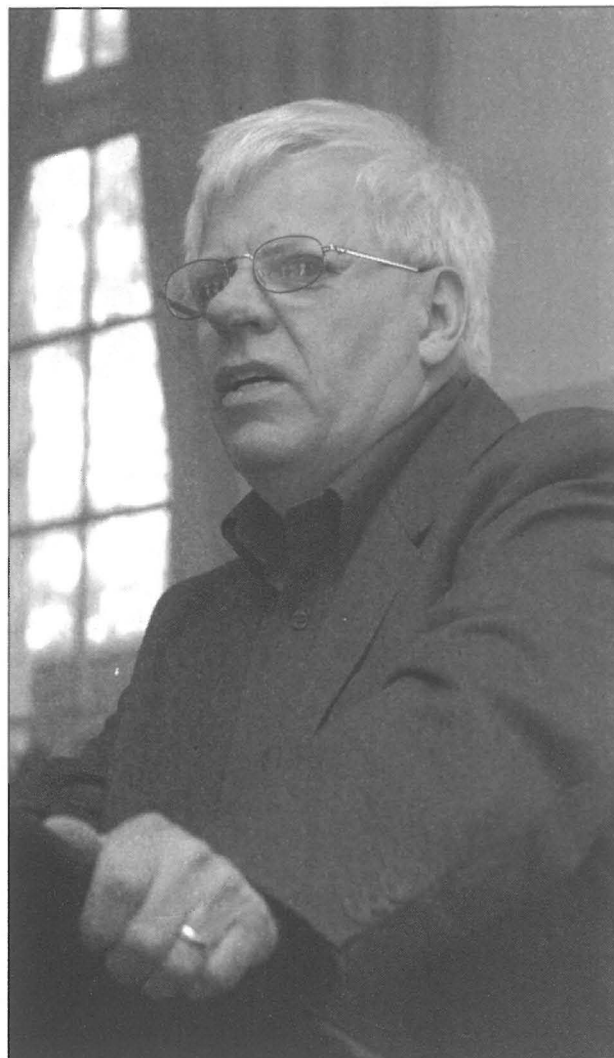
Det är så mycket vi behöver förstå. Tänk om lydnaden kan komma till välde i församlingen. Vad stort om vi kan få fortsätta på den här vägen och gå vidare på den och bevaras i det som Gud har gett oss för att komma vidare, så att Gud får sin vilja fram med oss i församlingen. Tänk så mycket Gud har gett oss och vilken nåd att få höra hans röst i den här tiden som är så svår och förvirrad, men tänk att Gud har en kanal och en röst till oss. Vi får lyssna och ta emot hans ord. ■

Inget av de ord Gud talat
står där utan anledning,
och därför måste vi ge
akt på varje litet ord
som vi fått höra och fått
undervisning om.

HERREN KOMMER IHÅG SITT FOLK!

Tage Johansson, Bibelskolan 2003

Det har mognat fram till en situation där Gud nu kräver ett handlande, ett avgörande: vilken väg ska vi gå? Mitt ibland Guds folk kan man få uppleva som Josua den här situationen: jag och mitt hus vi vilja tjäna Herren! Det kommer till ett avgörande för oss var och en. Vi kan inte dra oss fram i kollektiv mening, utan här riktar sig Gud med budskapet till dig som enskild individ.

Det är intressant se att Gud gett oss ett så stort åskådningmaterial i den heliga skrift och att man kan få uppleva att det finns bibelsammanhang som till punkt och pricka kan stämma in på vår situation idag. Det är gripande att uppleva vilken omsorg Gud har om församlingen, om sitt folk, om sitt verk och om det han beslutat att göra. Det Gud beslutat att göra är han också mäktig att genomföra.

Vi har många underbara bevis på detta, då exempelvis hans eget folk befann sig i Babylon. Gud använde den tid som var nödvändig för att leda sitt folk på rätt spår igen genom att det verkades ett sinnets botfärdighet hos folket. Då kunde de återvända igen och på nytt bygga upp Jerusalem, den heliga staden.

Gud började på nytt igen med sitt folk. Bibeln, Guds ord, beskriver med precision i Esra första kapitel:

-Detta hände i den persiske kungen Koresh första regeringsår. För att Herrens ord genom Jeremia skulle uppfyllas, påverkade Herren den persiske kungen Koresh sinne...

Jeremia var det språkrör som Gud hade för den tiden, och han förmedlade ett budskap, ett ord ifrån Herren som sedan skulle gå i uppfyllelse. Guds ord kommer också att gå i uppfyllelse för den här tiden. Gud kommer att slutföra sitt verk. Vi kan förtrösta på att vad Gud har sagt kommer han också att genomföra. Men det är upp till var och en enskild om han ska få göra det med dig och mig.

Det kom några tankar till mig, som framför allt Sakarjas bok för fram. Den situation vi möter i Sakarjas bok, är helt identisk med den situation som församlingen befinner sig i nu. Vad hände på Sakarjas tid? Jo, det var att tempelbygget hade förhindrats av flera orsaker. Det räcker många gånger med försummelse

från vår sida för att Guds verk ska förhindras eller fördröjas.

Sakarja bok handlar om att kallelsen på nytt kommer till folket att fortsätta bygga på templet. Gud har talat och han talar igen. Det kom ett budskap på nytt genom Sakarja, det var en förnyelse, en uppmaning att fortsätta bygga och fullborda uppdraget. Det är detta uppdrag som också våra älskade pionjärer och syskon som fått hembud, har kämpat och gett sina liv för. Detta uppdrag har nu lagts i våra händer idag, för att vi ska gå vidare.

Budskapet är unikt – det är något unikt med Maranataförsamlingen. Inte därför att det är vi, utan därför att det har behagat Herren överlämna ett budskap, och det har funnits kanaler för budskapet. Det hände en natt för många år sedan, då pingstförsamlingen i Trollhättan hade tältmöte. Broder **Arne Imsen** var där, och en natt talade Herren till honom och

gav honom ett speciellt budskap. Det handlade om församlingens upprättelse i ändens tid. Det har ju varit maranata-folkets huvudtema genom alla år. Den apostoliska församlingens upprättelse i ändens tid.

Sakarjaboken är ett direkt budskap till vår situation här. Vi får ta del av hur Gud gick tillväga. Profeterna Haggai och Sakarja verkade den tiden. I de historiska böckerna Esra och Nehemja berättas hur man byggde upp templet och murarna. Vi kan läsa om vad som hände under tiden. Det kom till en uppgörelse, därför att folket hade bebländat sig med de främmande folken. Främmande ting hade kommit in, och därför hade arbetet stannat av. Gud kunde inte ge sin sanktion till folket som han hade för avsikt. Men Gud är nådig och barmhärtig. Man kan sätta som rubrik över Sakarja bok att Herren kommer ihåg sitt folk; han har inte glömt oss.

Du som kämpar och arbetar, du upplever kanske att det är trögt många gånger. Här får du ett trösterikt budskap: Herren kommer ihåg sitt folk!

Jag kan inte bara överlämna ett budskap i största allmänhet; det är fråga om en viljeakt från vår sida att ta emot budskapet. Vill vi gå vidare? Jesus säger så här: om någon vill göra min vilja, så skall han förstå om denna lära är från Gud. Därför får vi handla som våra pionjärer och föregångare har gjort. De tog sin själ i sin hand, och gick ut på Herrens befallning. Kosta vad det kosta vill! Många gånger är det svåra konsekvenser med att följa Guds Ord, men det är fråga om troheten mot uppenbarelsen, och då får ingenting stå i vägen. Kommer något emellan, då är det ett hinder för Gud att verka. Gud handlar inte på något annat sätt än genom sitt ord, vi har bara att följa.

Gud sa till Mose när han var på berget: gör allt efter mönsterbilden, så skall jag uppenbara min härlighet. Detta budskap gäller också för församlingen. Genom alla tider så begynte församlingen med att Gud fick uppenbara sin härlighet och fylla de tomma kärlen. Gud vill uppenbara sin härlighet, det är svaret till den tid vi lever i. Gud vill rycka loss människor från satans makt i denna tid, men han gör det inte utan församlingens, din och min, medverkan. Därför är det så underbart att vi får lyssna till Guds Ord. Det börjar ju alltid med det. Folket som satt i Babel var inte redo att lyssna, utan Gud måste

arbeta med deras sinnen i 70 år innan de kunde komma dithän att de på nytt lyssnade till Herrens röst. Tänk att så mycket i vårt liv och vårt väsen står till hinder, så att vi inte tar möjligheten att i avskildhet lyssna till Guds röst.

David fick vinna en framgångsrik seger för Herrens verk. Det var därför att han levde i umgängelse med Herren. Han bebländade sig inte med de övriga. Gud hade ställt det så att han levde vid sidan om – han gick och vallade sina får. Men i detta som ingen annan förstod, hade han en kommunikation med den eviga världen, med Fadern själv, och hade lärt känna Gud och hur han gick tillväga. Det var alltså inget nytt när han trädde fram inför Goliath. Han kände Herren, och han visste att han gjorde det Anden manade honom att göra. Skulle han ha gjort vad andra människor tyckte, hade han aldrig kunnat vinna seger. Man kan aldrig lyssna på människor, man kan aldrig lyssna på det som kommer från horisontalplanet. Man måste ha en kontakt med den eviga världen, med Fadern själv. Därför understryker Jesus i sina brev till de sju församlingarna: den som har öra, han höre vad Anden säger till församlingen. Har du ett smort öra? Det är nödvändigt att ha vitaliserade andliga organ, att kunna höra och se på det andliga planet. Därför säger psalmisten: Han väcker var morgon mitt öra att höra på lärjungasätt.

Vi lever i en fruktansvärd tid, där vi har informationsflöde in på vårt eget skinn med alla tekniska resurser, och det är bara till förbannelse. Gud går fortfarande tillväga på samma sätt som förr. Han tar många gånger ut människor och ställer dem i ensamhet för att de ska kunna frambära ett budskap till folket.

Det står i Sakarjas första kapitel:

-I åttonde månaden av Darejaves andra regeringsår kom Herrens ord till profeten Sakarja...

När Mose befann sig i öknen, så var det Herrens ord som kom till honom, och från den stunden begynte frihetsverket för Herrens folk. Guds Ord kom till en människa som hade misslyckats och levde ute i öknen. Det var till Mose Gud sa: dra av dig skorna. Du har gått på dina egna självvalda vägar, men nu vill jag föra dig in på en annan väg. Nu begynner en ny tid i ditt liv. Alltid då Gud börjar på nytt igen är det fråga om att Herrens ord kommer.

Petrus kom i den situationen att han på Herrens ord kunde lägga ut näten. På Herrens ord ska det ske. I den här situationen som inte var den allra bästa för Guds folk, kom Herrens ord till Sakarja.

Den här profeten talar något som är riktat också till den här tiden, till oss som lever nu. Det kanske låter underligt, men det handlar om ett världsperspektiv. Därför att han som har begynt och lagt grunden, Serubbabel, han skall också föra fram slutstenen, och det ska han göra under jubel. Det kommer att bli mycket jubel i församlingen den sista tiden, fastän den blir väldigt trång och svår. Det blir en mycket svår tid, många kommer att få ge sina liv för Guds verk. Det blir en fruktansvärd konfrontation, därför att när Guds härlighet uppenbaras, då spar inte Djävulen på krutet. Men vad betyder det att vi får lida en liten tid här, när det väntar en salig evighet! Vi får uppleva att Guds Ande kommer över oss så att vi likt Stefanus kan säga: *Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör.* Gud ska ge kraft.

Sakarjaboken ger ett underbart tröstens budskap, där profeten lägger fram denna plan om slutstenen som ska föras fram. Det handlar naturligtvis om församlingens slutskede, liksom när Serubbabel lade grunden. Det handlar om församlingens grundande. Detta budskap är inte bara riktat till egendomsfolket i Gamla förbundets tid och vad som ska ske i Israel också i framtiden, något som profeten också går in på väldigt mycket här. Näst Jesaja är Sakarja den som mest för fram profetierna om Jesus och om vad som ska ske med Israel.

Men det är dessutom så att hela Gamla Testamentet egentligen skulle tjäna det nya förbundets folk genom sina förebilder. Det här är förebilder till församlingen, om slutstenen. Då kommer det här trösterika ordet i Sakarja, som jag blivit så välsignad av:

-Icke genom någon människas styrka eller kraft skall det ske, utan genom min ande, säger Herren.

Där har du lösning till att det är möjligt för Gud att göra någonting genom oss dödliga människor. Vi är bara stoft, men tänk att Gud vill använda oss! Vi får frambära våra kroppar till ett levande, välbehagligt offer, vår andliga tempeltjänst.

Vad Gud har ämnat med församlingen är att uppenbara sin härlighet. Det är väldigt viktigt att förstå hans ändamål med församlingen, att vi förstår vad vi kallats till. Gud vill ha en boning där han kan uppenbara sin härlighet. Han vill ju rycka loss människor från satans makt i denna tid. Han vill frälsa en sista skara.

Vi tycker ibland att ingenting sker, men hela tiden arbetar Gud. Till och med då folket satt i Babel arbetade Gud i deras sinnen och hjärtan hela tiden, tills de mognade fram för hans handlande. Fastän vi kan se allt så ödelagt, och vi upplever att kristenheten sjunker allt djupare ner, så pågår det ändå i enskilda människors liv något som en dag uppenbaras och står färdigt. Då visar det sig att där har Gud arbetat en längre tid; år efter år. Det finns en skara som inte har böjt knä för Baal. De kommer att användas i Herrens tjänst den sista tiden – den tid vi redan lever i.

Det har mognat fram till en situation där Gud nu kräver ett handlande, ett avgörande: vilken väg ska vi gå? Mitt ibland Guds folk kan man få uppleva som Josua den här situationen: jag och mitt hus vi vilja tjäna Herren! Det kommer till ett avgörande för oss var och en. Vi kan inte dra oss fram i kollektiv mening, utan här riktar sig Gud med budskapet till dig som enskild individ. Vi är levande stenar som ska fogas samman i ett andligt tempelbygge. Det finns syskon som har slitit och kämpat i många år. Måtte Gud få nå fram med sin uppenbarelse. Det har lagts en grund, även om vi har misslyckats många gånger och idag känner att vi måste gå in och renas inför Herrens ansikte. Uppmaningen gäller ju fortfarande. Gud har aldrig ändrat sitt budskap. Petrus påminner just om detta att Gud är helig, därför skall också vi vara heliga. Det sker genom den helige Andes smörjelse. Det blir en livsstil för oss då Andens smörjelse kommer över oss. Det är inget tungt, inget svårt; utan det blir som Hesekiel fick uppleva det här. Han fördes ut i strömmen, han förlorade fotfästet. Hela vårt liv blir inneslutet i en levande ström. Det är Herrens verk, och inget sker av oss själva.

Du som är äldre, kom ihåg att all din kamp och strid, alla böner du sänt upp – det har inte varit förgäves. Genom det budskap som en gång nådde syskon som nu gått hem, fortsätter Gud att verka.

Sakarja talar just om detta att de gamla profeterna gått ur tiden, men Gud påminner i sitt budskap genom Sakarja att nu är det oss det gäller.

I Petri första brevets andra kapitel talas om att:

...lägg bort all slags ondska, falskhet och hyckleri, avund och förtal. Längta som nyfödda barn efter den rena andliga mjölken, så att ni genom den växer upp till frälsning, då ni nu har smakat att Herren är god.

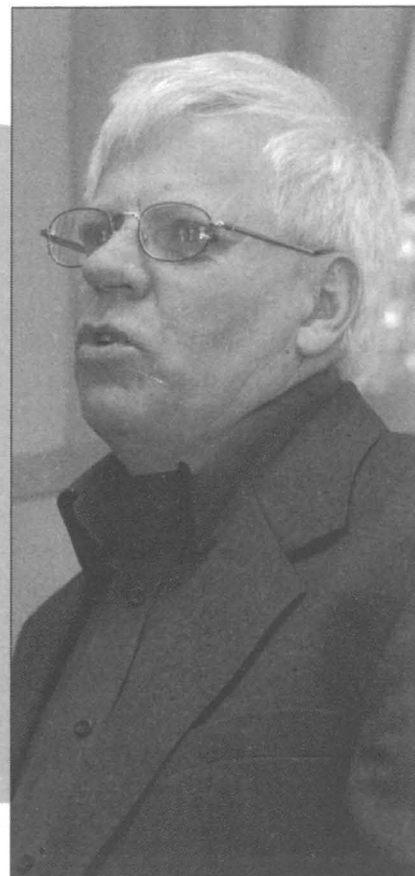
Och så riktar budskapet till den enskilde: "Kom till honom..." Precis som Jesus riktar budskapet till Laodicea: om någon vill. Det börjar alltid med den enskilde. Om någon vill, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig. En förtrolig gemenskap med Jesus får upprättas. En gemenskap

inte Gud bygger huset, då bygger de som bygger därpå fåfängt, står det. "Och låt er själva som levande stenar byggas upp till ett andligt hus, ett heligt prästerskap..." Tillåt Gud bygga upp dig såsom en levande sten i detta andliga tempelbygge.

Detta med prästerskapet är en underbar sida av vår frälsning. I det nya förbundet handlar det om att alla är vi kallade att vara präster. I Gamla förbundets tid var det vissa utvalda av folket, men här är det fråga om att vi alla är präster. Vi har alla ett stort ansvar inför Herren, vi har ett förvalterskap som vi en gång ska göra räkenskap för.

När Guds ord når oss, då handlar det om en beredskap från vår sida; att det Gud har sagt ska gå i uppfyllelse. Gud arbetar ju på sådant sätt att han kan inte göra något om han inte får din och min

Vi har misslyckats på många punkter i maranataväckelsen. Men så kommer detta underbara erbjudande, Gud förnyar sitt folk och möter det igen genom sitt ord. Det finns en ängel som träder upp till hjälp för oss och vi får lägga bakom oss alla nederlag.

som inte störs av utomliggande ting. Vi brukar tala om brudemystiken som ska känneteckna bruden. "Kom till honom, den levande stenen" – det är en kallelsefråga, det gäller därför att Gud ska kunna vinna sin avsikt om vi är levande stenar som är avskilda och som kan användas i det här tempelbygget. Gud måste ha ett material som är överlåtet, Gud måste ha stenar som är överlåtna i hans hand, för det är han som ska bygga upp huset. Om

medverkan. Han tvingar sig aldrig på oss. Du måste ställa upp på det Gud har sagt att han vill göra med dig.

Därför kommer vi till det nödvändiga handlandet. Vi läser i Sakarja bok hur översteprästen förs fram. Han upplevde inför detta budskap som Gud gav folket hur det drabbade honom. I Herrens verk är det ju de som står närmast Herren som drabbas hårdast, när vi ser det från en negativ sida. Det är ingen man behöver gå

tillrätta med så mycket som med prästen, läser vi i Hosea bok.

Gud har i församlingen satt olika ämbeten. Jag har många gånger tänkt på syndafallet. Vad var det som var upprinnelsen till detta, egentligen? Adam var satt i Edens lustgård, han skulle vårda den, Gud hade överlämnat den i hans händer. Men genom försumlighet öppnades en dörr för Djävulen att träda in. Han hade ingenting i lustgården att göra, det var en avskild plats, den var Guds plats, precis som församlingen är Guds plats. Därför säger Paulus så här: "när lydnaden fullt är upprättad, då är vi redo att näpsa all olydnad." Det är helt identiskt med vad Paulus skriver till romarna att "fridens Gud ska snart..." det har inte skett, men snart ska ni få uppleva att fridens Gud ska krossa Satan under edra fötter. I församlingen har Djävulen ingenting att hämta då Gud har upprättat den. Där är han krossad och därför säger också Jesus till Petrus att dödsrikets portar kan inte bli församlingen övermäktiga. Det finns en plats där Gud kan härska och är suverän; där han har det suveräna inflytandet över allting, där det finns väktare på muren som vakar över att inget orent kommer in, som förstör och härjar i lustgården.

I Höga Visan läser vi om att Salomo hade en lustgård och att den var överlämnad åt väktare. Gud har överlämnat lustgården i händerna på de väktare han satt i församlingen. Så har det alltid varit.

Gud börjar alltid med att väcka någon enskild, det har han gjort genom alla århundraden. Han tog ut **John Wesley**. Denne Herrens tjänare väckte upp människor i vårt land som tagit steg på Herrens väg och upplevde oerhörda konsekvenser av detta. Många människor har upplevt underbar förnyelse och väckelse i spåren av deras kamp. Det är nödvändigt att genomgå detta som vi läser om i Sakarja bok att översteprästen Josua upplevde. Han var klädd i oreña kläder:

- Josua var klädd i oreña kläder, där han stod inför ängeln. Och ängeln sade till dem som stod där inför honom: 'Tag av honom de oreña kläderna.'

Sedan sade han till Josua: 'Se, jag har tagit din missgärning ifrån dig, och jag skall klä dig i högtidskläder.'

Då sade jag: 'Sätt också en ren bindel på hans huvud.' Och de satte en ren bindel på hans huvud och tog på honom kläderna,

medan Herrens ängel stod där." (Sak. 3:3-5)

Här får vi en underbar bild av den brud som är redo när Jesus kommer, som är klädd i rena kläder, brudekläderna. Vill du ha brudekläder, så träng dig fram till Jesus, det är han som kan ta hand om våra liv så att vi blir brudesjälur. Det finns en åklagare med i bilden här. Vi upplever många gånger att vi måste ge honom rätt. Vi har misslyckats med det budskap Gud gav oss en gång i tiden om att bryta upp. Varför gick vi ut? Vi upplever att vi har misslyckats på många punkter, och vi har inget att berömma oss av. Vi måste erkänna som det är. Det är märkligt att omkring den skara som finns kvar i församlingen, så har människor ägnat sig åt åklagargärningen. Du upplever dig anklagad.

Åklagaren är aktiv och vi har misslyckats på många punkter i maranataväckelsen. Men så kommer detta underbara erbjudande, Gud förnyar sitt folk och möter det igen genom sitt ord. Det finns en ängel som träder upp till hjälp för oss och vi får lägga bakom oss alla nederlag. Tänk att det finns så många människor som ödslar kraft och tid till att uppehålla sig vid misslyckanden! Många har förlotrat visionen och arbetar från helt andra utgångspunkter. Men tänk att Gud har en skara kvar! Av dem som blev förskingrade och bortförda fanns det en skara som drog upp till Jerusalem. De hade också misslyckats, men de fick höra Herrens Ord och upplevde att Gud hade en hälsning till sitt folk! Han har inte glömt sitt folk, och han vill begynna igen!

Tillvägagångssättet som Gud har för oss här och nu är att han kläder oss i rena kläder och ger oss en ny, ren huvudbindel.

I Guds verk som vi är med i, kommer det tillfällen då människotankar tränger in, de måste vi renas ifrån. Josua fick en ny bindel på huvudet. Vi får renas från vårt sinne och våra tankar, så att vi får uppleva Guds Ords klarhet i ting som vi drabbats av och kommer att drabbas av. Vi får handla utifrån Guds ord som är våra fötters lykta och ljus på vår stig. Vi får klarhet i hur vi ska göra. Vad säger Guds Ord i det ena eller andra fallet? Många gånger kan det vara smärtsamt, och vi vet att när folket höll på att bygga så stannade det av därför att det hade blandats in främmande ting i gemenskapen. Ting som var mycket känsligt att gå

tillrätta med. Det var förbindelser och äktenskap med främmande kvinnor, o.s.v. Det finns så mycket mänskliga känslor som får vara avgörande, så Guds Ord får stryka på foten. Vi måste tänka på att vi har att göra med en helig Gud som vill avskilja sitt folk. Han vill vårt bästa och om någon inte går, har Gud ingen att ersätta med. Det drabbar många människor när den som fick kallelsen att gå till ett folk men inte lydde. Om vi inte låter Guds Ord vara vår inriktning, så kan Gud inte förverkliga sin tanke med församlingen, och många människor drabbas ödesdigert av detta.

Församlingen är det instrument som Gud handlar igenom här på jorden. Visst har det funnits enskilda redskap och väckelseförkunnare, men just detta är tanken Gud har att återupprätta den apostoliska församlingen; att föra fram slutstenen. Han som lade grunden, han skall föra fram slutstenen.

Må Gud få ta hand om oss var och en så att budskapet som är helt identiskt med Sakarja bok får träffa våra hjärtan och Gud får vinna sin avsikt med det. Gud tar ut levande stenar och gör oss till ett andligt tempelbygge. Gud kommer att fullfölja det han har sagt.

Det talas också om dem som föraktade den ringa begynnens dag. Många uttryckte förakt när Maranataropet började ljuda här i landet. Man föraktade den ringa begynnens dag. Men det var några som hade profetisk vision att det här är begynnelsen av någonting som Gud vill göra den sista tiden. Faktum är att Gud har lagt i händerna på vår församling någonting som kan öppna ett ljus för Guds folk; inte bara i det här landet, utan i hela världen. Därför är vi faktiskt världsunika.

Var jag än har rest, så saknar jag denna klarhet och detta ljus i förkunnelsen om församlingen som den vi har fått. Den här undervisningen finns inte någon annanstans. Kanske dold, men jag har inte mött den. Broder Imsen sa vid tillfälle att han själv i de länder han rest mött vissa bitar av denna uppenbarelse, men inte i dess helhet. Vi måste ha hela bilden klar. Se till att du gör i allt efter mönsterbilden, den som jag har visat dig, sa Gud till Mose. Det var förutsättningen för att Gud skulle kunna uppenbara sin härlighet. Gud har bestämt att han i ändens tid ska uppenbara sin härlighet; han skall föra fram slutstenen under jubelrop! ■

Artikelserie: Härlighetens Gud uppenbarar sig!

Skapelsen

Samvetet

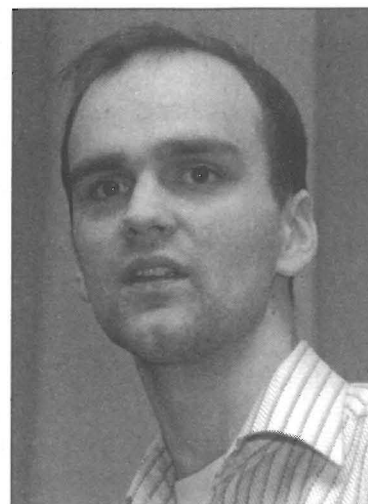
Israel

Lagen

Jesus Kristus

Församlingen

Hjärtats egen lag

Text: Paulus Eliasson

Genom naturen kan vi känna Gud, se hurudan han är såsom Skapare och Upprätthållare av tingen. Men varje människa har också ett samvete, som säger oss att vi inte är ensamma om att veta det vi vet. Att veta något tillsammans med någon. Veta att man syndat, veta att man gjort det rätta.

I början av Romarbrevet för aposteln Paulus argument som leder fram till orden:

- Ty här finns ingen skillnad. Alla (både judar och hedningar) har syndat och saknar härligheten från Gud, och de står som rättfärdiga utan att ha förtjänat det, av hans nåd, därför att Kristus Jesus har friköpt dem. (Rom 3:22-24)

Till denna konklusion kommer han genom att först placera hedningarna under domen, och sedan judarna. Hedningarna därför att de inte söker den rätta kunskapen om Gud:

- Och eftersom de inte ansåg det vara något värt att ha kunskap om Gud, utlämnade Gud dem åt ett ovärdigt sinne, så att de gjorde sådant som är mot naturen. (Rom 1:28)

Och judarna därför att de när de berömmar sig av lagen i verkligheten bryter lagen:

- Du kallar dig jude och finner vila i lagen och berömmar dig av Gud. Du som berömmar dig av lagen, du vanäroar Gud genom att bryta mot lagen. (Rom 2:17, 23)

Men ytterligare ett vittnesbörd, för-

utom naturen och lagen, menar Paulus att man antingen kan akta på, eller visa ifrån sig:

-Ty när hedningar som saknar lagen, av naturen gör vad lagen befäller, då är de sin egen lag, fastän de inte har lagen. (Rom 2:14)

Att av naturen göra vad lagen befäller. Detta är ett vittnesbörd som hör ihop med skapelsens vittnesbörd, men som på ett starkare sätt verkar inom oss. Frågan är

**Det värsta som
kan hända
samhället är
om den omoraliska
livsstilen
som växer fram
skulle anklagas
av en inre
domare i varje
människa.**

då: På vilket sätt påverkar denna sinne-

- samvetet - oss? Paulus fortsätter:

-De visar att det som lagen kräver är skrivet i deras hjärtan. Om det vittnar också deras samveten och, när de är tillsammans, deras tankar, som anklagar eller försvarar dem. (Rom 2:15)

En hjärtats anklagare och försvarare. En domstol över våra liv, även innan vi fått något annat vittnesbörd. Detta betyder inte att bibeln hävdar människans godhet, men liksom lagen inte är satt för att frälsa, utan endast för att ge ett vittnesbörd om synd, så verkar också samvetet som ett vittnesbörd om synd. Dock inte på ett fullkomligt vis, utan det är en domstol som kan sättas ur funktion, eller mutas.

En del människor ignorerar samvetet, som en röst de inte behöver beakta. Vår kultur ställer välvilligt upp med proklamationer om att "känn ingen oro, känn ingen skuld, känn ingen ängslan..." o.s.v. - allt för att få tyst på ett opponerande samvete. Det är det värsta som kan hända samhället om den promiskuösa och omoraliska livsstilen som växer fram som ett resultat av förtryckarmentalitet och oförsonlighet, skulle anklagas av en inre domare.

Dom och anklagelse mot liv och livsstil är verkligen inget som uppmuntras av samhället idag; som kristen ska du möjligen få frambära tröst och balsam, medverka till att samvetet tystas. Men att förkunna att varje människa är en syndare - ord som går in i själ och samvete - det är mycket föraktat. Ändå var det just denna effekt som Petrus sökte då han predikade på pingstdagen. Bibeln säger att resultatet blev ett styng i hjärtana på dem som lyssnade.

Något som ofta religionen också ställer upp med är instruktioner för att muta samvetet. Absolution och syndernas förlåtelse garanteras genom att vissa "helgelse-gärningar" genomförs. I Dominikanska Republiken, där jag under några perioder befunnit mig, är det vanligt att se folk gå runt med rosenkransar i handen eller runt halsen. Dessa används gärna för att få bukt med skuld-känslor - gå ett varv med rosenkransen: "Tio Ave Maria, en fader vår, tio Ave Maria, en fader vår...", och känn dig genast bättre. Också när man talar med människor som kallar sig ateister, använder de ofta sina "goda gärningar" som kompensation för sin mänskliga natures ondska och försvar mot samvetets anklagelse. "Jag gör så gott jag kan... Försöker vara snäll och hjälpa människor."

Men syndaproblemet kommer man inte tillrätta med genom många böner, hur väl tillrättalagda de må vara. Inte heller ge-

**Genom försoningsverket
på Golgata
är det möjligt
för oss att
träda fram
med den frimodighet
som ett rent
samvete ger.**

nom goda gärningar, hur välbehövliga de än kan vara, och även uppmuntrade av Guds ord. Detta är endast mutor till ett fläckat samvete.

Lösningen för det fläckade samvetet är endast det renande blodet. Genom försoningsverket på Golgata är det möjligt för oss att inför oss själva och inför Gud träda fram med den frimodighet som ett rent samvete ger:

-Låt oss därför med uppriktigt hjärta gå fram i full trosvisshet, med ett hjärta som är renat från ett ont samvete och med en kropp som är badad i rent vatten. (Hebr 10:22)

Och på detta sätt vittnar samvetet samstämmigt med alla de vittnesbörd Gud givit oss om korset och försoningen. ■

Sejer mig giv!

Känner du vandan i tiden
Har du Guds ljus i ditt liv
Ser du vad tiden är liden
är din djupa bön: "Sejer mig giv!"

Hör du Satans sirener
som samlar sin ondaste här
att fanga, att plåga, att döda
att utplåna livet som är.

Vändas din själ av nöden
skakas av fiendens larm
Vill du ej rädda från döden
en själ, betungad och arm.

Tiden är kort! Vilken sanning!
Därför är kampen så hård
om själar som Jesus vill frälsa
och ge sin gudomliga vård.

Med Honom vi lider nöden
för själar vid avgrundens rand
Skall kärleken till Honom tvinga
oss gå med hjärtat i brand.

Som lamm mitt bland ulvar Han sänt oss
att sprida sitt härlighets ljus
Låt oss kämpa i tjänsten han gett oss
Snart vi lyftas från jordens grus!

-Ulla Johansson

Påskkonferens

Välkommen att fira högtid på Bällsta, 8-12 april

"Denne Jesus, som I haven korsfäst, honom har Gud gjort till både Herre och till Messias." (Apg. 2:36b)

Välkommen att tillsammans med församlingen proklamera den uppståndne Frälsaren!

Inga fasta avgifter upptages, enl. 2 Kor 9:7

- Undervisning
- Gemenskap
- Brödsbrytelse
- Bön (se apg. 2:46)

Info: tel. 08-98 56 83

Maranataförsamlingens ordinarie mötestider:

Tisd 12 Bibelstudium

Tisd 19 Bibelstudium

Lörd 19 Troendemöte

Sönd 11 Förkunnelse

Sönd 18 Väckelsemöte

Må, on-fr 12, to 19 - BÖN!

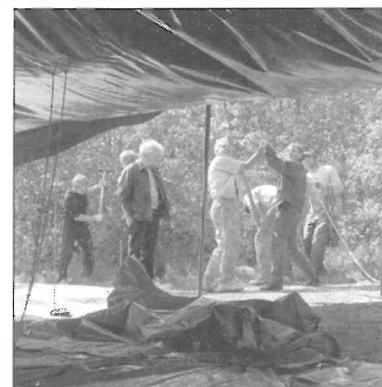
Se talare och eventuella ändringar i Dagens Nyheter på lördagar, eller på www.maranata.se

Adress: Bällstav. 100, Bromma.

Buss 112 el. 113 till hpl. Solvalla

Planera i tid för sommarens tältmöten:

- Tensta - Rinkeby 2-6 juni
- Midsommarkonferens i Jönköping 23-27 juni
- Maranatafolkets sommarkonferens i Stockholm 17-25 juli
- Uppsala 18-22 augusti

För ytterligare information:

www.maranata.se

tel. 08-98 56 83

Överflöd blir mission!

Kläder ● Prylar ● Porslin

Kuriosa ● Böcker m.m.

Pilgrimsskolans Loppmarknad

Lördagar kl. 11-15

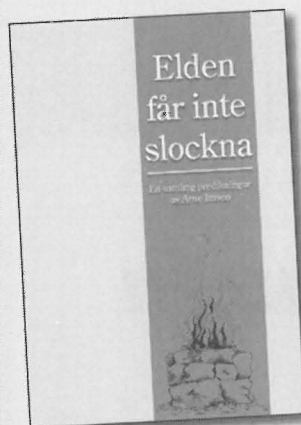
Allt överskott går till församlingens mission i Dominikanska Republiken.

Adress: Vassvägen 2A, Bromma, vid Ängby IP

Tel: 08-374006

"Elden får inte slockna"

Av Arne Imsen

50 års förkunnargärning i en bok

Några kapitelrubriker:

- Ni måste födas på nytt
- Rättsuppgörelsen i himmelen
- Änglarna, trivs de bland oss?
- Endräkten upprättas vid korset
- Guds nasir
- Himmelrikets politik
- Templet och de två vittnena
- Välkommen Jesus!

248 sidor
Hård pärm
Pris: 99:-

MÅNADENS KASSETT

Varje månad sänder vi ut ett
utvalt väckelsemöte, bibel-
studium eller radioprogram.
Välkommen att beställa.

240:-/år

Radio Maranata

Väckelsekanalen i etern!

- Väckelsesång
- Predikan & vittnesbörd
- Aktuell debatt

Stockholm, 88 Mhz

Månd-fred 8.00-8.30
Lörd & sönd 8.00-9.00
Månd & onsd 18.00-19.00

Uppsala, 98.9 Mhz

Månd 21.00-22.00
Sönd 9.00-10.00

Göteborg, 94.9 Mhz

Tisd 21.00-22.00

Adress

Alla priser är exklusive porto.
Beställningar sker enligt
nedanstående:

Adress:

BÄLLSTA MEDIA CENTER
Box 201 34
161 02 Bromma

Tel: 08-98 56 83

Fax: 08-98 21 39

E-post: bmc@maranata.se

Hemsida: www.maranata.se

Pg.nr: 495 46 24-5

Böcker & musik

Nedanstående böcker är, om inte annat anges, utgivna på BMC-förlag.
Mer information om dessa böcker och kassetter finns på vår hemsida.

Böcker av Arne Imsen

Pris om inte annat anges: 39:-

- ☐ Elden får inte slockna (99:-)
- ☐ Reward Babylon
- ☐ Tid att vakna
- ☐ I världen men icke av världen
- ☐ Fortsätt kampen! (59:-)
- ☐ Guds Rike
- ☐ Vedergåll Babylon
- ☐ Låt dig inte skrämmas av homosexmaffian
- ☐ Kärleksfull aga eller kränkande misshandel
- ☐ Bannlyst Frihet
- ☐ Från död till liv
- ☐ Fruktad Frihet

Övriga böcker:

Gösta Karlson:

- ☐ Tillbaka till ursprunget (59:-)

Stig Andreasson:

- ☐ Maktkamp (59:-)
- ☐ Möte med det övernaturliga (59:-)
(Elias förlag)

C. H. Machintosh:

- ☐ Herrens tillkommelse (49:-)
(Timoteus förlag)

Liveinspelade sångkassetter:

- ☐ Jesus kommer (CD)
- ☐ Vi har glada bud
- ☐ Vi har glada bud (CD)
- ☐ Vi ska se honom på skyarna!
- ☐ Om du frågar om min glädje...

Studioinspelade sångkassetter:

- ☐ Härligt frälst!
- ☐ Sjungen syskon under vägen!
- ☐ Halleluja, Halleluja!
Pilgrimsskolans barn sjunger.
- ☐ Jesus lever. Hans Lindelöw
- ☐ Åse Andreasson synger til gitar.
- ☐ Un canto de gratitud. Sångar på spanska av Belkys Rodriguez.
- ☐ He's all I need! Nixon Issangya sjunger på engelska och swahili.

Musikkassetter 30:-/st

Musik-CD 90:-/st

Nu sänkta priser!

Budget 345:-
Enkel 525:- (helg 475:-)
Dubbel 690:- (helg 625:-)

Kampanjpriser t.o.m. 10/3-04

Bällstavägen 100, Bromma

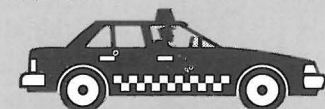
08-627 55 55

Hemsida: www.pilgrimshem.se

BÄLLSTA TAXI

Alltid med sitt
BÄ(LL)STA PRIS!!

Arlanda-
Sthlm
390:-

08-28 25 22

Tryggare kan väl ingen fara...

Segerrapport från Litauen

Text och foto: Roger Lindroos

Igår måndag steg vi upp vid fyratiden för att tillsammans med Ivar och Igor åka till Kaunas, eller rättare sagt en liten stad en bit från Kaunas. Där finns fyra olika fängelseläger, för dem som sitter inne för första gången. Vi ville ju först och främst träffa Zhenia och Artur som vi haft kontakt med, men när dagen var slut hade vi haft inte mindre än fyra möten med undervisning och sång om frälsningen.

Zhenia visste att vi skulle komma genom att föräldrarna ringt till en hemlig mobil, medan Artur blev helt överraskad av att se oss. De sitter i olika läger, som var för sig är uppdelade i ca fem åtskilda delar. I lägret där Zhenia sitter (med ca 1000 interner), var Ivar fänge för några år sedan. Vi kom precis till den del där han hade bott. Där samlades nu en skara interner, mest yngre, eftersom det är förstagångsbrottslingar. Ivar och Igor träffade flera de kände igen, några från staden Klaipeda. Alla var mycket trevliga och lyssnade spánt när Igor och Ivar berättade om sina liv och om Jesus.

Så var det dopet. Det är väldigt roligt med Ivars mamma, Raja. Hon har många frågor och lyssnar med stort intresse när vi undervisar. Vi hyrde den bassäng där vi förra våren döpte Diana. Det var en fin stund och vi kände stor glädje över att ännu en själ tagit det stora steget att gå dopets väg. Raja sade igår att hon är väldigt glad och upplever en stor välsignelse. Innan vi åkte till båten satt vi en stund hemma i hennes torp och talade om vikten av Andens dop. Raja vill gärna komma och hälsa på oss i Sverige. Jag hoppas det kan bli möjligt i sommar!